

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΛΟ 76ο - ΧΡΟΝΟΣ 12ος
ΟΚΤΩΒΡΗΣ - ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2008
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ & ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΣΥΝΑΦΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Αρνούμαστε να γίνουμε καύσιμο για την αναθέρμανση της καπιταλιστικής οικονομίας

**ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΩΡΑ
ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ**

- ▶ Προγράμματα λαϊκής στέγης με τη μέριμνα του κράτους
- ▶ Ατοκά στεγαστικά δάνεια
- ▶ Κατώτερο μεροκάματο 75 ευρώ
- ▶ Επίδομα ανεργίας 1.120 ευρώ
- ▶ Κατασκευή έργων αντιπλημμυρικής προστασίας & αντισεισμικής θωράκισης

ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

Συνάδελφοι οικοδόμοι και εργαζόμενοι στα συναφή επαγγέλματα, Έλληνες και Μετανάστες

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Ρίχνουμε όλες μας τις δυνάμεις στη μάχη για την επιτυχία της απεργίας

Συνάδελφοι,

Η ανεργία στον κλάδο θερμαίνει. Οι πιάτσες έχουν νεκρώσει, τα γιαπιά λιγοστεύουν, τα δημόσια έργα καρκινοβατούν, χιλιάδες συνάδελφοι ζουν με το πενιχρό επίδομα της ανεργίας και άλλοι έχουν επιλέξει τη φυγή στο εξωτερικό. Η διεθνής οικονομική κρίση, που σήμερα κτυπάει και την πόρτα της χώρας μας, θα επιδεινώσει παραπέρα αυτή την κατάσταση. Επεκτείνεται και θα παρασύρει κλάδους και επαγγέλματα στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα παραγωγής οικονομικών υλικών, επαγγελματιών, αυτοαπασχολούμενων κλπ.

Την όξυνση της ανεργίας θα αξιοποιήσουν οι κατασκευαστικές εταιρείες, οι κατασκευαστές και οι εργολάβοι για να συμπιέσουν ακόμα προς τα κάτω τα μεροκάματα, να αυξήσουν το χρόνο εργασίας και το κλέψιμο της ασφάλισης. Δεν είναι λίγοι αυτοί που μεθοδευμένα ζητούν να μειώσουν οι οικοδόμοι τις απαιτήσεις τους για να αναθερμανθεί η οικοδομική δραστηριότητα. **Αποκρύπτουν**, όμως, ότι τα 450 - 500 χιλιάδες απούλητα διαμερίσματα πανελλαδικά και ο πλούτος που έχουν συσσωρεύσει κατασκευαστές, κατασκευαστικές εταιρείες και εργολάβοι, είναι αποτέλεσμα της απλήρωτης δουλειάς των εργατών. **Αποκρύπτουν** ότι όλα αυτά τα χρόνια, που η κερδοφορία τους ήταν στο αποκορύφωμα, η ζωή των εργατών γινόταν μίζερη. **Αποκρύπτουν** ότι η κρίση είναι αποτέλεσμα αυτής της υπερσυσσώρευσης πλούτου, της άναρχης παραγωγής, της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. **Αποκρύπτουν** ότι ενώ από τη μια συσσωρεύεται τεράστιος πλούτος, από την άλλη πολλαπλασιάζεται η φτώχεια, η μίζερια, ο εργαζόμενος δεν μπορεί να απολαύσει αυτό που παράγει, ο οικοδόμος δεν μπορεί να αποκτήσει σπίτι.

Αυτές είναι οι αιτίες της κρίσης που **τις προκαλεί το σύστημα, ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής και θα υπάρξει όσο θα υπάρχει η βαρβαρότητα του κεφαλαίου.**

Λένε επίσης ψέματα, όσοι ισχυρίζονται ότι την κρίση την προκαλούν κάποιοι κακοί διαχειριστές,

άπληστοι τραπεζίτες κλπ. Είναι αποπροσανατολιστική και επικίνδυνη και ξαναξεστάνει τη σούπα του «λαϊκού καπιταλισμού» η πρόταση ΠΑΣΟΚ - ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ για «τον έλεγχο των τραπεζών», και «τη συμμετοχή του κράτους στις επιχειρήσεις».

Συνάδελφοι,

Κεφάλαιο, κυβέρνηση και τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, σε απόλυτη συνεργασία, μας φόρτωσαν στην πλάτη την καπιταλιστική ανάπτυξη. Σήμερα επιχειρούν να μας φορτώσουν την κρίση. Αυτό σημαίνει νέα βάρη για την εργατική τάξη, τη λαϊκή οικογένεια, νέες θυσίες για την πλουτοκρατία.

Την ώρα που η κυβέρνηση απλόχερα μοιράζει στους τραπεζίτες 28 δισ. ευρώ, με τη σύμφωνη γνώμη και των κομμάτων του ευρωμονόδρομου, στο λαό τάζουν επιδοματική πολιτική. Στα επιδόματα της φτώχειας και της εξαθλίωσης εξα-

ντλείται η κόντρα μεταξύ των κομμάτων της εξουσίας, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, ποιος θα μοιράσει περισσότερα ψίχουλα.

Οχι άλλος εμπαιγμός! Χωρίς καμιά επανάπαυση ριχνόμαστε στη μάχη, συνάδελφο το συνάδελφο, γιατί το γιατί, να φτάσει η φωνή της Ομοσπονδίας, του ΠΑΜΕ, σε όλο τον κλάδο για να μην πει κανένας πως δεν γνώριζε, για να δώσουμε δύναμη και ώθηση στον αγώνα μας, για να δυναμώσουμε τα συνδικάτα μας, να γίνουν ισχυρό μετερίζι στους αγώνες μας, για να διεκδικήσουμε αιτήματα που θα ικανοποιούν τις πραγματικές μας ανάγκες.

Διεκδικούμε:

- Πλήρη - σταθερή εργασία. Κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, 7ωρο - 5νθήμερο - 35ωρο. Κατοχύρωση της κυριακάτικης αργίας.
- Προστασία όλων των ανέργων, επίδομα 1.120

ευρώ, πάγωμα των δανειών, να σταματήσουν οι πλειστηριασμοί και οι κατασχέσεις για τις λαϊκές οικογένειες. Υπαλληλική αποζημίωση για κάθε απολυμένο.

- Κατώτερο μισθό 1.400 ευρώ, κατώτερο μεροκάματο 75 ευρώ, κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ. Κατάργηση της φορολογίας στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης και στα καύσιμα. Αφορολόγητο όριο 15.000 ευρώ για τον άγαμο, 30.000 ευρώ για τη λαϊκή οικογένεια.

- Κατάργηση όλων των αντεργατικών, αντιασφαλιστικών νόμων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Στήριξη των ασφαλιστικών ταμείων από το κράτος. Απόσυρση των αποθεματικών από τον χρηματιστηριακό και τραπεζικό τζόγο. Συνταξιοδότηση στα 55 χρόνια για τις γυναίκες, στα 60 για τους άντρες, στα 50 χρόνια και στα 55 για τα ΒΑΕ.

- Αποκλειστικά δημόσια - δωρεάν Υγεία, Πρόνοια, Παιδεία. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

- Μείωση των επιτοκίων, άτοκα στεγαστικά δάνεια στα νέα ζευγάρια. Φθηνή, σύγχρονη κατοικία, με ευθύνη του κράτους.

ΟΧΙ στην απελευθέρωση και τις ιδιωτικοποιήσεις. Ενιαίο, αποκλειστικά κρατικό φορέας στην Ενέργεια, στις Μεταφορές, στις Τηλεπικοινωνίες, στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών.

- Νομιμοποίηση των μεταναστών, ισότητα δικαιωμάτων, δικαίωμα μεταφοράς ασφαλιστικών δικαιωμάτων στη χώρα προέλευσης.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ: Πλήρη και σταθερή δουλειά για όλους, μείωση των ωρών εργασίας, 5νθήμερο - 30ωρο. Να μην περάσει το αντεργατικό έκτρωμα του 65ωρου, το σπάσιμο του χρόνου εργασίας σε «ενεργό» και «ανεργό», που αποφάσισε η ΕΕ με την ψήφο ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ - ΛΑΟΣ.

Οι οικοδόμοι, τη μείωση του χρόνου εργασίας και την κατάργηση του διακεκομμένου ωραρίου, την κατακτήσαμε με αίμα και θυσίες. Για τον κλάδο είναι πρόσθετος λόγος να καταδικάσουμε αυτές τις δυνάμεις, να μην επιτρέψουμε να μας γυρίσουν στο Μεσαίωνα.

Στο προσκλητήριο του αγώνα

Συνάδελφοι,

Στη ζωή και στους αγώνες έχουμε γίνει σοφότεροι. Ξέρουμε ότι:

- Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ είναι εκφραστές του μεγάλου κεφαλαίου και υπηρετούν τα συμφέροντά του.

- Οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ είναι το μακρύ χέρι της εργοδοσίας στο εργατικό κίνημα. Υπερασπίζονται τη στρατηγική του κεφαλαίου, την αντιλαϊκή πολιτική. Είναι συνένοχοι με την κυβέρνηση για τα χαμηλά μεροκάματα και μισθούς, τις εξευτελιστικές συντάξεις, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, την εμπορευματοποίηση της Υγείας, την ιδιωτικοποίηση της Παιδείας. Είναι οι πρωτομάστορες του «κοινωνικού διαλόγου» που τον χρησιμοποίησαν για

να αφοπλίσουν την εργατική τάξη από το εργαλείο της ταξικής πάλης, για να την καταστήσουν εύκολη λεία στα δόντια του κεφαλαίου.

Καμιά αυταπάτη, καμιά αναμονή, καμιά σκέψη για άλλη ευκαιρία στα κόμματα και τις πολιτικές που τα δοκιμάσαμε δεκαετίες τώρα στην πλάτη μας.

Σήμερα, επιβάλλεται να σηκώσουμε το μπόι μας μαζί με τους άλλους εργαζόμενους και τα στρώματα που θίγονται από αυτή την πολιτική και να αναμετρηθούμε με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, την πολιτική της κυβέρνησης και της ΕΕ.

**ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΗ
ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ**

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Αγώνας για να μην πληρώσουν οι εργαζόμενοι την κρίση

Το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο ανεβάζει τη δράση του για την επιτυχία και την οργάνωση της **πανεργατικής απεργίας σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα στις 10 του Δεκέμβρη**. Καθημερινά εκατοντάδες στελέχη των ταξικών συνδικάτων βρίσκονται σε χώρους δουλειάς για να φτάσει το μήνυμα των κινητοποιήσεων ακόμα πιο πλατιά από κάθε άλλη φορά, για να γίνει συζήτηση με όσο γίνεται πιο πολλούς εργαζομένους. Η κουβέντα αυτή, πρόσωπο με πρόσωπο με τους εργάτες και τις εργάτριες, είναι σήμερα μέγιστη ανάγκη. Είναι όπλο στα χέρια των ταξικών δυνάμεων, που τίποτα δεν μπορεί να το αντικαταστήσει. Πολύ περισσότερο που η άρχουσα τάξη, βιομήχανοι και τραπεζίτες και η κυβέρνηση, έχοντας στα χέρια τους τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, θολώνουν τα νερά, αποπροσανατολίζουν, με πρόσημα την ενημέρωση σπέρνουν το φόβο και τη μοιρολατρία.

Ανησυχούν μόνο για τα κέρδη και το σύστημα

Την ώρα που κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση, ευρωλάγνοι και θιασώτες της ΕΕ, μαζί με τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό, όλοι τους, σκιαμαχούν και ανησυχούν για το πώς θα ρολάρει καλύτερα το τραπεζικό σύστημα, οι εργαζόμενοι πρέπει να ανησυχούν μόνο για τη δική τους κατάσταση. Η ανησυχία της πλουτοκρατίας και των πολιτικών της εκπροσώπων είναι για το πώς θα βγούνε οικονομικά και πολιτικά αλώβητοι από την κρίση. Δε θέλουν τίποτα να αλλάξει. Δεν είναι διατεθειμένοι τίποτα να δώσουν. Και σήμερα, όπως και χτες, επιδιώκουν να κρατήσουν χαμηλά τα μεροκάματα, να μειώσουν το εργατικό εισόδημα, οι τράπεζες να συνεχίσουν να κερδοσκοπούν, τα ασφαλιστικά ταμεία να χρηματοδοτούν τον τζόγο, οι συνταξιούχοι να λιμοκτονούν, οι άνεργοι να είναι απροστάτευτοι.

Απόδειξη: Η στάση της κυβέρνησης απέναντι στα αιτήματα των συνταξιούχων που βρίσκονται στους δρόμους. Απόδειξη: Η απάντηση του πρωθυπουργού σε Ερώτηση

Οι συνταξιούχοι στους δρόμους

Τη στιγμή που η συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων ζει με εισόδημα κάτω από 600 ευρώ, ο πρωθυπουργός, στη συνάντηση που είχε με την αντιπροσωπεία των συνταξιούχων, αρνήθηκε την ικανοποίηση των αιτημάτων τους επικαλούμενος τις αντοχές της οικονομίας για να δικαιολογήσει τις άθλιες συντάξεις, δείχνοντας για μια φορά ακόμα το ταξικό πρόσωπο της Κυβέρνησης και των κομμάτων της πλουτοκρατίας.

Οι συνταξιούχοι των Συνεργαζόμενων Συνταξιοχικών Οργανώσεων, δοκιμασμένοι στον ταξικό αγώνα, πήραν πρώτοι μετά την εκδήλωση της κρίσης τη

σκυτάλη της κινητοποίησης, περνώντας στην αντεπίθεση.

Μπροστά στην επιθετικότητα του κεφαλαίου και την προσπάθειά του να πληρώσουν την κρίση οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, οι συνταξιοχικές οργανώσεις πραγματοποίησαν κινητοποιήσεις την Τετάρτη 12 Νοέμβρη στην Αθήνα και τις επόμενες ημέρες σε Σέρρες, Λάρισα, Αρτα, Βέροια, απαιτώντας εδώ και τώρα ικανοποίηση του συνόλου των αιτημάτων τους που να ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες τους.

Στην Αθήνα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην Πλατεία Εθνικής Αντι-

στασης με ομιλητές το Διαμαντή Μαυροδόγλου, πρόεδρο της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων ΙΚΑ και πρώην πρόεδρο της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, τον Π. Τσάτση εκπρόσωπο των συνταξιούχων ΟΑΕΕ (επαγγελματιοβιοτέχνες και έμποροι), τον Π. Βασιλόπουλο από τον ΟΣΕ και τον Γ. Κοντονάσιο από τα ΕΛΤΑ.

Οι συνταξιούχοι είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα μαζί και με τους εργαζομένους για την καταδίκη αυτής της πολιτικής και των κομμάτων που τις εφαρμόζουν. Μια πολιτική που χαρίζεται στην πλουτοκρατία απλόχερα, ενώ καταδικάζει τους εργαζομένους και τους συνταξιούχους στην εξαθλίωση.

του ΚΚΕ για τα αποθεματικά των Ταμείων. Τζόγος και πάλι τζόγος. Ήταν υπέρ του τζόγου -μαζί και το ΠΑΣΟΚ- όταν το χρηματιστήριο ήταν στα «πάνω του», με τον ισχυρισμό ότι μόνο έτσι μπορούν να κερδίσουν τα Ταμεία σε μια σύγχρονη οικονομία. Τώρα που το χρηματιστήριο καταρρέει και η περιουσία των Ταμείων γίνεται «καπνός», και πάλι η κυβέρνηση εμμένει στον τζόγο. Το επιχείρημα; «Δεν μπορούμε να αποσυρθούμε γιατί τα Ταμεία θα χάσουν»...! Αρνείται, όμως, να καλύψει τις ζημιές, να ε-

πιστρέψει τα λεηλατημένα αποθεματικά. Για τα Ταμεία δεν υπάρχει ούτε ένα ευρώ. Για τις τράπεζες βρήκε 28 δισεκατομμύρια μέσα σε μια νύχτα.

Απάντηση στην πλουτοκρατία και τους εκπροσώπους της

Όσο θα βαθαίνει η κρίση, τα μονοπώλια θα γίνονται ακόμα πιο επιθετικά. Ήδη πυκνώνουν τα κρούσματα αποσυρθείσας για ανατροπές στα ωράρια, στις αμοιβές, συ-

νολικά στα δικαιώματα, είναι πλέον καθημερινές. Η επίθεση αυτή πρέπει να πάρει άμεση απάντηση. Να μην περάσουν οι απολύσεις, να προστατευτούν οι άνεργοι, να συγκροτηθεί ισχυρό κίνημα εργατικής αλληλεγγύης. Στα εργοτάξια, στα εργοστάσια, στις επιχειρήσεις, στις γειτονιές να φουντώσει η φωτιά της καταδίκης που σιγοκαίει, για το σκληρό σύστημα της ταξικής εκμετάλλευσης, της ακρίβειας, της ανεργίας. Να αναδειχθούν οι βαθύτερες αιτίες της καπιταλιστικής κρίσης, που είναι

κρίση του διαρκούς κυνηγιού για όσο γίνεται μεγαλύτερη κερδοφορία. Να αναδειχτεί μια απλή και ατόφια αλήθεια: Τούτο το σύστημα δεν παίρνει από φτιασιδώματα. Χρειάζεται ανατροπή. Είναι επικίνδυνο όταν βρίσκεται στη φάση της «ανάπτυξης», είναι ακόμα πιο επικίνδυνο στην κρίση του. Γιατί η κρίση είναι αναπόφευκτο αποτέλεσμα της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Που με τη σειρά της γίνεται προϋπόθεση της παραπέρα διαιώνισής του.

Το εκμεταλλευτικό τους σύστημα δείχνει τα όριά του. Δεί-

χνει, όμως, και τα δόντια του. Εργάτες, μικρομεσαίοι αγρότες και μικρούς ελεύθερους επαγγελματίες, το κεφάλαιο τους στήνει και πάλι στα έξι μέτρα. Δε θέλει απλά να φορτώσει την κρίση στους ανθρώπους του μόχθου. Σήμερα επιδιώκει και μέσα από την κρίση, συνολικά ως τάξη, να βγει ακόμα πιο ενισχυμένο, ανεξάρτητα αν μεμονωμένοι καπιταλιστές μέσα στον ανταγωνισμό υποστούν απώλειες. Και αυτό οι εργαζόμενοι, τα άλλα λαϊκά στρώματα δεν πρέπει να το επιτρέψουν. Πλήρωσαν ακριβά την ΟΝΕ. Πλήρωσαν την καπιταλιστική ανάπτυξη. Δεν πρέπει να αφήσουν να πληρώσουν και την καπιταλιστική κρίση. Πλήρωσαν τη σοσιαλδημοκρατική διαχείριση, πληρώνουν και τη νεοφιλελεύθερη. Να μην αφήσουν να διαιωνιστεί η εναλλαγή τους. Γιατί στην πραγματικότητα, όσες μορφές και αν παίρνει η διαχείριση, όσες παραλλαγές και μεταμορφώσεις και αν κάνει, η ουσία της πολιτικής τους είναι ίδια. Εξυπηρετούν τα μεγάλα συμφέροντα, πασχίζουν και «πάσχουν» για την πλουτοκρατία.

Να γίνει η δυσαρέσκεια οργάνωση και πάλη

Να γιατί οι οικοδόμοι και οι άλλοι εργαζόμενοι, με τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις τους, χρειάζεται να βάλουν στο κέντρο της προσοχής τους το πολιτικό ζήτημα της χώρας. Να μετατρέψουν τη δυσαρέσκεια, ακόμα και την οργή, σε συνειδητή και οργανωμένη πάλη ενάντια στο δικομματισμό και στα κόμματα του ευρωμονόδρομου, στη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να καταδικάσουν τις πλειοψηφίες σε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ που υπερασπίζονται την ίδια πολιτική.

Πηγαίνοντας προς την πανεργατική απεργία, οι ταξικές δυνάμεις μπορούν και πρέπει να κάνουν ένα αποφασιστικό βήμα στην οργάνωση της ταξικής πάλης. Να πυκνώσουν οι γραμμές των συνδικάτων, να ενισχυθεί η γραμμή του ταξικού αγώνα, να ηττηθεί η γραμμή του «κοινωνικού εταιρισμού». Χρειάζεται ένα άλλο, ποσοτικό και ποιοτικό, συνδικαλιστικό κίνημα. Κίνημα - μαχητής, για τα συμφέροντα της τάξης του. Κίνημα που θα τραβάει μπροστά και θα κερδίζει μάχες.

Αδικαιολόγητη καθυστέρηση καταβολής του χειμερινού επιδόματος

Η αδικαιολόγητη και ύποπτη καθυστέρηση καταβολής του χειμερινού βοηθήματος από τον ΟΑΕΔ στους οικοδόμους και τους άλλους εργαζομένους από την 1.10.2008, όπως προβλέπεται από το Νόμο, είναι αποτέλεσμα του σχεδιασμού, του προσανατολισμού και της κατεύθυνσης που έχει ο οργανισμός.

Ο ΟΑΕΔ αντί να επιδοτεί τους ανέργους, όπως άλλωστε έχει υποχρέωση, έχει μετατραπεί σε οργανισμό εξυπηρέτησης των συμφερόντων της πλουτοκρατίας, της διαχέτευσης ζεστού χρήματος από τις εισφορές των εργαζομένων στις τσέπες των εργοδοτών.

Η Διοίκηση του οργανισμού αδιαφορώντας για τις ανάγκες των εργαζομένων, παραβλέποντας ότι ο εργαζόμενος δι-

καιούχος του εποχικού βοηθήματος περιμένει να καλύψει τρέχουσες ανάγκες, παρακωλύει σκόπιμα την έκδοση εγκυκλίου για να ξεκινήσει η καταβολή του επιδόματος από τα υποκαταστήματα.

Η πρόχειρη δικαιολογία περί μη έγκαιρης τελειοποίησης του ηλεκτρονικού συστήματος είναι για αφελείς.

Η Διοίκηση του οργανισμού είχε όλη την ευχέρεια να το κάνει.

Το γεγονός όμως ότι ασχολείται με τις εργοδοτικές ανάγκες -προγράμματα «Stage», επιδοτήσεις εργοδοτών κλπ.- φαίνεται ότι δεν τους αφήνει χρόνο ίσως και χρήμα για την καταβολή του επιδόματος.

Η Υπουργός Απασχόλησης κα Πετραλιά και ο Διοικητής

του ΟΑΕΔ κ. Βερναρδάκης έχουν σοβαρές ευθύνες για την αδικαιολόγητη καθυστέρηση έναρξης της καταβολής του επιδόματος.

Καλούμε την Υπουργό να δώσει εντολή άμεσης έναρξης της καταβολής του επιδόματος.

Καλούμε τους οικοδόμους σε αγωνιστική ετοιμότητα για:

- Την άμεση καταβολή και αύξηση του χειμερινού επιδόματος.

- Αύξηση του επιδόματος ανεργίας στα 1.120 ευρώ μέχρι ο άνεργος να βρει δουλειά.

- Επιδότηση των νέων ανέργων χωρίς καμία προϋπόθεση.

- Υπολογισμό του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου.

Ασπρίνες τα μέτρα για τους αγρότες

Οι αγροτοκτηνοτρόφοι καλούνται αγωνιστικά να διεκδικήσουν ικανοποιητικές τιμές και επιδοτήσεις

Τα μέτρα που εξήγγειλε η κυβέρνηση για την αντιμετώπιση τάχα των εξευτελιστικών τιμών των αγροτικών προϊόντων, όπως η άμεση καταβολή των εξισωτικών αποζημιώσεων στους κατοίκους των ορεινών και νησιωτικών περιοχών και το άτοκο δάνειο των 150 εκατομμυρίων ευρώ στις Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών, δεν αποτελούν ούτε ασπρίνες, γι' αυτό δε θα έχουν κανένα αποτέλεσμα.

Με τα μέτρα αυτά, η κυβέρνηση προσπαθεί να συγκαλύψει τις τεράστιες ευθύνες της για τις εξευτελιστικές τιμές, που είναι αποτέλεσμα:

- Της κατάργησης και του εκφυλισμού των κατώτερων εγγυημένων τιμών, με συνέπεια να μην υπάρχει κανένα δίκτυο προστασίας των μικρομεσαίων αγροτών.

- Της δραστηκής μείωσης των δασμών, με συνέπεια να ευνοηθούν οι αθρόες εισαγωγές σε πολύ χαμηλές τιμές.

- Της συρρίκνωσης των συνεταιρισμών και της ενίσχυσης των εμποροβιομηχάνων, που κυριαρχούν στην εμπορία και μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων σε βάρος των μικρομεσαίων αγροτών, των συνεταιρισμών και των καταναλωτών.

Τις ίδιες ευθύνες με αυτές της κυβέρνησης έχει και το ΠΑΣΟΚ, που το 2003 ψήφισε τον κανονισμό για τα σιτηρά και το καλαμπόκι που ισχύει μέχρι το 2013, με τιμή παρέμβασης το εξευτελιστικό ποσό των 10 λεπτών/κιλό. Ψήφισε τη συμφωνία της ΓΚΑΤΤ, που μείωσε δραστηκά τους δασμούς και άνοιξε διάπλατα τα σύνορα στις αθρόες εισαγωγές. Χρεοκόπησε και περιθωριοποίησε τις μεγαλύτερες συνεταιριστικές οργανώσεις και έδωσε τεράστια εθνικά και κοινοτικά κίνητρα στους εμποροβιομηχάνους.

Γι' αυτό οι μικρομεσαίοι αγρότες δε θα πρέπει να παρασυρθούν από τη δημαγωγία του ΠΑΣΟΚ, που στόχο έχει να υφαρπάξει την ψήφο τους για να συνεχίσει την ίδια αντιαγροτική πολιτική.

Η προσπάθεια της κυβέρνησης να φορτώσει τις ευθύνες της, για τις εξευτελιστικές τιμές των δημητριακών, στους ίδιους τους αγρότες, με το σαθρό επιχείρημα ότι καλλιέργησαν 600.000 στρέμματα περισσότερα από την προηγούμενη χρονιά, εί-

να προκλητική και αποδειχνει την επιμονή της στην ίδια αντιαγροτική πολιτική.

Και αυτό γιατί η κυβέρνηση, με την αμέριστη στήριξη του ΠΑΣΟΚ, ψήφισε τον κανονισμό για το βαμβάκι, που μειώνει τη βαμβακοκαλλιέργεια κατά 1.000.000 στρέμματα. Ψήφισε τον κανονισμό για τον καπνό που αποδεκάτισε την καλλιέργεια και αποδέσμευσε 300.000

στρέμματα. Εφαρμόζει τον κανονισμό για τη ζάχαρη που μείωσε την τευτλοκαλλιέργεια κατά 250.000 στρέμματα. Ψήφισε τον κανονισμό για τα αμπέλια που δίνει ισχυρά κίνητρα για τη μαζική εκρίζωση των αμπελώνων κ.ά., με αποτέλεσμα οι αγρότες αναγκαστικά να στραφούν στην καλλιέργεια των δημητριακών που έφτασε στα όρια της αυτάρκειας.

Η στροφή των αγροτών στα δημητριακά, που θα συνεχιστεί και την προσεχή χρονιά, δυσaráστησε την κυβέρνηση, επειδή δεν εφάρμοσαν την πρότασή της, που είναι και πρόταση του ΠΑΣΟΚ και της ΕΕ, να εγκαταλείψουν την καλλιέργεια μερικών εκατομμυρίων στρεμμάτων και με τα αγροπεριβαλλοντικά κίνητρα να τα δασώσουν.

Αυτήν την πρόταση που είναι προ-

κλητική και ανήθικη, επειδή μειώνει τα δημητριακά, που αποτελούν το βασικότερο διατροφικό προϊόν, σε μια περίοδο που αυξάνεται ο αριθμός των ανθρώπων που λιμοκτονούν ή υποσιτίζονται και αγγίζει το 1 δισ., με περισσό θράσος, η κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ και τα κόμματα του ευρωμονόδρομου την προβάλλουν ως αγροπεριβαλλοντική και εγκυβλάνουν τους αποκαλύπτουν την υποκρισία τους και την απανθρωπιά τους, για έλλειψη περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος.

Η ΠΑΣΥ πιστεύει ότι οι εξευτελιστικές τιμές των δημητριακών και όλων των αγροτικών προϊόντων αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου της αντιαγροτικής πολιτικής, που οι συνέπειές της δεν περιορίζονται στους μικρομεσαίους αγρότες, αλλά αφορούν όλα τα λαϊκά στρώματα, επειδή αυτή η πολιτική προκαλεί τις λεγόμενες διατροφικές κρίσεις, με συνέπειες την κατακόρυφη αύξηση των τιμών των τροφίμων, την όξυνση του διατροφικού προβλήματος και τα προκλητικά κέρδη των εμποροβιομηχάνων.

Η ΠΑΣΥ καλεί όλους τους αγρότες αγωνιστικά να διεκδικήσουν την άμεση απορρόφηση και πληρωμή όλων των δημητριακών, με κατώτερες τιμές 40 λεπτά/κιλό για το σιτάρι και 27 λεπτά/κιλό για το καλαμπόκι.

Ενωμένοι να διεκδικήσουν τη θεσμοθέτηση ικανοποιητικών κατώτερων εγγυημένων τιμών και επιδοτήσεων σε όλα τα γεωργικά και ζωοκομικά προϊόντα, που θα ανταποκρίνονται στο κόστος παραγωγής και θα εξασφαλίζουν βιώσιμο εισόδημα στους μικρομεσαίους αγρότες.

Μαζί με όλα τα λαϊκά στρώματα να αντιταχθούν στην αντιαγροτική πολιτική της ΕΕ και των ελληνικών κυβερνήσεων που μετατρέπει τα τρόφιμα σε εμπορεύματα και αντικείμενο κερδοσκοπίας.

Αγωνιστικά να διεκδικήσουν μια αγροτική πολιτική, που θα αξιοποιεί όλες τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, θα εξασφαλίζει φτηνά, ασφαλή και ποιοτικά προϊόντα στο λαό μας, θα σέβεται το περιβάλλον και θα στηρίζεται στους παραγωγικούς συνεταιρισμούς των μικρομεσαίων αγροτών που θα στηρίζονται πολύπλευρα από το κράτος.

Πανθεσσαλική σύσκεψη οικοδομικών σωματείων

Την Κυριακή 12 Οκτώβρη πραγματοποιήθηκε Πανθεσσαλική Σύσκεψη των οικοδομικών σωματείων της Θεσσαλίας στη Λάρισα. Εγινε εισήγηση από τον εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας και ακολούθησε συζήτηση. Ο γόνιμος διάλογος, η μεταφορά της πείρας από τους συνάδελφους συνδικαλιστές βοήθησε τον προσανατολισμό και τη δράση μας, έφερε αποτελέσματα. Φαίνεται ότι είναι απαραίτητες αυτές οι συσκέψεις να γίνονται συχνότερα.

Το συνδικάτο της Λάρισας απέπτυξε μια πλούσια δραστηριότητα για την απεργία στις 21 Οκτώβρη,

με ενημερώσεις των συναδέλφων στα γιαπιά, με επισκέψεις στα χωριά της περιοχής όπου κατοικούν οικοδόμοι, ομιλίες, μοίρασμα ενημερωτικού υλικού. Επίσης, έγινε περιοδεία μέσα στην πόλη, στα καφενεία των συνοικιών και του κέντρου, όπου συχνάζουν οικοδόμοι. Εγινε περιοδεία στη σήραγγα Τεμπών, έγιναν ομιλίες και μοιράστηκε ενημερωτικό υλικό. Περιοδείες έγιναν στα μηχανοξυλουργεία της περιοχής και τα μαρμαράδικα. Οπως επίσης στην Ελασσόνα και τον Τύρναβο.

Η περιφρούρηση της απεργίας στις οικοδομές και τα έργα ήταν

αποτελεσματική, αφού η συμμετοχή άγγιξε το 90%. Στη συγκέντρωση κατέβηκαν οι εργαζόμενοι από τη σήραγγα των Τεμπών, αποτέλεσμα της δουλειάς που προηγήθηκε.

Εχουμε δυνατότητες η δουλειά μας να γίνει ακόμα πιο καλή, ακόμα πιο αποτελεσματική. Είναι φανερό ότι η όξυνση της κατάστασης, της έντασης, της επίθεσης στη ζωή και τα δικαιώματα των εργαζομένων απαιτούν μεγαλύτερη κινητοποίηση, πολλαπλές δυνάμεις, για να απαντήσουμε αποτελεσματικά στο κεφάλαιο, την κυβέρνηση και την εργοδοσία.

Η οικονομική κρίση έχει τουλάχιστον κάτι θετικό: Μια λέξη εξορισμένη από την πολιτική αντιπαράθεση, μια λέξη εξοστρακισμένη από το πλάνο με φόντο το «Τέλος της Ιστορίας και των ιδεολογιών», μια λέξη, γυμνή πλέον από τα κουρελιασμένα φτιασίδια των προηγούμενων δεκαετιών (αντ' αυτής χρησιμοποιούσαν φράσεις όπως «το σύστημα της ελεύθερης αγοράς», «της οικονομίας της αγοράς», «της ελεύθερης οικονομίας» κλπ.), επιστρέφει: η λέξη «καπιταλισμός».

Αναπόφευκτα, όταν μιλάμε για οικονομική κρίση του καπιταλισμού -περί αυτού πρόκειται- έρχονται στο προσκήνιο ζητήματα, όπως:

- Ο παγκόσμιος πλούτος και ποιος τον παράγει.

- Το ζήτημα της εξουσίας, με την έννοια ποιος τον κατέχει και ποιος ιδιοποιείται αυτόν τον πλούτο.

- Το ζήτημα, τελικά, του κράτους, του καπιταλιστικού κράτους, ως μηχανισμού εκπροσώπησης και άσκησης της εξουσίας εκ μέρους εκείνων που κατέχουν τον πλούτο εις βάρος εκείνων που τον παράγουν.

Αυτή η τελευταία παράμετρος (η αντίθεση μεταξύ του ποιος παράγει και του ποιος κατέχει τον πλούτο) είναι και η Λυδία λίθος, για να εξηγήσει κανείς τις αιτίες της καπιταλιστικής κρίσης. Της σημερινής, των προηγούμενων και των επερχόμενων κρίσεων.

Η καπιταλιστική κρίση εκδηλώνεται ακριβώς ως το αποτέλεσμα της αντίφασης ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής, από τη μια, και στον ατομικό χαρακτήρα της ιδιοποίησης του παραγόμενου προϊόντος, από την άλλη.

Εδώ βρίσκεται και το βαλτώδες έδαφος, πάνω στο οποίο οικοδομείται και αναπαράγεται ο καπιταλισμός: Πολλοί δουλεύουν, αλλά ένας μόνο κερδίζει. Χιλιάδες παράγουν, αλλά σε έναν μόνο ανήκουν αυτά που παράγονται. Εκατομμύρια δημιουργούν, αλλά ένας μόνο κατέχει ό,τι δημιουργείται: ο καπιταλιστής, δηλαδή ο κάτοχος και ιδιοκτήτης των μέσων παραγωγής.

Η αντίφαση είναι δομική και α-ξεπέραστη για τον καπιταλισμό. Με την εξής έννοια:

Το τι, πώς και το πόσο θα παραχθεί, δεν καθορίζεται με βάση τις ανάγκες των πολλών, των χιλιάδων, των εκατομμυρίων που το παράγουν. Καθορίζεται με βάση τις εντολές και τα συμφέροντα εκείνου, του ενός, του καπιταλιστή, που θέλει, ό,τι παράγεται, να υποτάσσεται στη μια και μοναδική ανάγκη, στη μια και μοναδική «ελευθερία» που αυτός αναγνωρίζει: Την «ελευθερία» του ίδιου για προσπορισμό ατομικού κέρδους.

Κριτήριο της παραγωγής, δηλαδή, δεν είναι η κάλυψη των κοινωνικών αναγκών των πολλών, αλλά η απόδοση του μέγιστου οφέλους για τον έναν.

Πώς διαμορφώνεται η σχέση μεταξύ του ενός, του ιδιώτη, του καπιταλιστή, της πολυεθνικής, με τους πολλούς, με τους μισθωτούς σκλάβους, με τους εργάτες;

Ας δώσουμε ένα εύληπτο πα-

Αξεπέραστη η κρίση για τον καπιταλισμό

ράδειγμα: Η πολυεθνική NIKE προσέφερε πριν από μερικά χρόνια στον αθλητή Τζόρνταν το ποσό των 20 εκατομμυρίων δολαρίων για να της διαφημίσει, σε ένα βίντεο των 30 δευτερολέπτων, το νέο σχέδιο αθλητικών παπουτσιών της εταιρείας, από την πώληση του οποίου η NIKE προσδοκούσε και πέτυχε εκατοντάδες εκατομμύρια κέρδη. Το ποσό αυτό, των 20 εκατομμυρίων δολαρίων, που η NIKE έδωσε σε έναν άνθρωπο μόνο και μόνο για να της διαφημίσει το προϊόν της, είναι όσα πλήρωσε σε 30.000 ρακένδυτους Ινδονήσιους για να το κατασκευάσουν!

Το πώς μεταφράζεται η ιδιοποίηση του παραγόμενου πλούτου από τους καπιταλιστές, το βεβαιώνουν τα στοιχεία των ίδιων των καπιταλιστών:

- Την τρέχουσα δεκαετία, από τις 100 μεγαλύτερες οικονομικές οντότητες στον πλανήτη οι 51 είναι εταιρείες και μόνο οι 49 είναι χώρες.
- Οι 200 μεγαλύτερες επιχειρήσεις που ελέγχουν το 25% της παγκόσμιας δραστηριότητας απασχολούν λιγότερο από το 1% του παγκόσμιου εργατικού δυναμικού.
- Οι πωλήσεις αυτών των 200 εταιρειών υπερέβαιναν το 2000

σε αξία τις οικονομίες περισσότερων των 180 χωρών στον κόσμο.

- Στις ΗΠΑ το εισοδηματικά ανώτερο 1% του πληθυσμού κατέχει το 16% του εθνικού πλούτου, το εισοδηματικά ανώτερο 0,1% του πληθυσμού αύξησε το μερίδιό του στο εθνικό εισόδημα μέσα σε μία εικοσαετία κατά 300%, η αναλογία των μισθών των διευθυντικών στελεχών των πολυεθνικών σε σχέση με τη μέση αμοιβή των εργατών αυξήθηκε από 30 προς 1, το 1970, σε σχεδόν 500 προς 1, το 2000. Αυτά σε μία χώρα όπου διαβιούν 50 εκατομμύρια ανασφάλιστοι και 30

εκατομμύρια ζουν με συσσίτιο, αλλά την τελευταία δεκαετία οι 400 πλουσιότεροι Αμερικανοί αύξησαν τις περιουσίες τους κατά 23%.

• Στη Βρετανία, κατ' αντίστοιχο τρόπο, το 1% του εισοδηματικά ανώτερου πληθυσμού κατέχει το 13% του εθνικού εισοδήματος.

• Στη Ρωσία -με πληθυσμό περίπου 200 εκατομμύρια- 400 καπιταλιστές ελέγχουν το 50% του εθνικού πλούτου.

• Στο σύνολο των χωρών του ΟΟΣΑ η εισοδηματική ψαλίδα μεταξύ του 1/5 του πιο πλούσιου πληθυσμού και του φτωχότερου 1/5 είναι της τάξης του 80 προς 1. Συνολικά στον πλανήτη, τα εισοδήματα και οι περιουσίες 3 κροίσιων ανέρχονται στο 50% του παγκόσμιου ΑΕΠ.

Θα ισχυριστούν ορισμένοι ότι για το άνοιγμα της παραπάνω ψαλίδας και για την εν γένει εικόνα, δε φταίει ο καπιταλισμός αυτός καθαυτός, αλλά η νεοφιλελεύθερη διαχείρισή του την τελευταία τριακονταετία. Ως εκ τούτου αναζητείται ένας πιο «δημοκρατικός», ένας πιο «ευαίσθητος», ένας πιο «καλός» καπιταλισμός.

Αυτό που εμφανίζουν δηλαδή ως σωτηρία στη σημερινή «νεοφιλελεύθερη κρίση» του καπιταλισμού, είναι ό,τι ακριβώς καταπονήστηκε τη δεκαετία του '70, αποδεικνύοντας ότι οι καπιταλιστικές κρίσεις είναι αναπόδραστες και αναπόφευκτες, ότι κινούνται υπεράνω του όποιου μοντέλου διαχείρισης του συστήματος. Ο «καλός» καπιταλισμός, είναι επιπλέον αυτός που ανατροφοδότησε το σύστημα όχι μόνο μέσα από την τακτική του Ψυχρού Πολέμου, αλλά και μέσα από την πολεμική οικονομία ενός Παγκόσμιου Πολέμου και μιας σειράς επεμβάσεων από την Κορέα μέχρι το Βιετνάμ.

Πόσο αληθεύει ότι είναι «άλλος» καπιταλισμός εκείνος που σε συνθήκες νεοφιλελευθερισμού αναφάνοιζε διά στόματος Αμερικανών Προέδρων πως «ό,τι συμφέρει την "Τζένεραλ Μότορς" συμφέρει τις ΗΠΑ», κι «άλλος» ο καπιταλισμός εκείνος που, όπως σήμερα, προωθεί -μέσω του Ομπάμα- την παχυλή οικονομική ένεση του κράτους στην «Τζένεραλ Μότορς» με στόχο την ενίσχυσή της; Είναι «άλλος» καπιταλισμός εκείνος που εκπροσωπούσε ο Νίξον, κι «άλλος» ο καπιταλισμός που υπηρετούσε η Θάτσερ όταν διακήρυττε: «Δεν υπάρχει κοινωνία. Μόνο άτομα»;

Είναι προφανές ότι το πρόβλημα της τρέχουσας κρίσης δεν είναι το αποτέλεσμα της επίδρασης κάποιων παρεκκλίσεων από τον «καλό» καπιταλισμό ή κάποιων «ασυνειδητών» παραγόντων της αγοράς.

Πρόκειται για εκδήλωση της βάρβαρης φύσης και λειτουργίας ενός συστήματος που όσο μεγαλύτερη είναι η εκμετάλλευση και η ανέχεια που προκαλεί, τόσο περισσότερο χρησιμοποιεί τη φτώχεια ως πηγή προσπορισμού μεγαλύτερου πλούτου για την ολιγαρχία.

Μόνη διέξοδος η ανατροπή

Οι πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις σε συνθήκες κρίσης, όπως η σημερινή, θα είναι, όπως έχει δείξει το παρελθόν, μια συνισταμένη αντίρροπων τάσεων. Δύο είναι βασικά οι δυνάμεις που αντιμάχονται: Από τη μια, η «σιδερένια φτέρνα» του κεφαλαίου, που επιδιώκει να στραφεί με ακόμα μεγαλύτερη ένταση ενάντια στους εργαζομένους, που καλούνται να προχωρήσουν και σε νέες «παραχωρήσεις» για το «καλό» της οικονομίας, και, από την άλλη, το οργανωμένο ταξικό κίνημα που παλεύει με στόχο να επιταχυνθούν ριζοσπαστικοποιήσεις και θετικές για το λαό διεργασίες.

Αυτό είναι και το κρίσιμο, δεδομένου ότι η λύση βρίσκεται, τελικά, στο ποιος κατέχει αυτόν τον ασύλληπτο πλούτο. Και για την ακρίβεια, στο πώς αυτοί που τον παράγουν θα τον πάρουν στα χέρια τους. Με άλλα λόγια, εκείνου που τίθεται είναι το ζήτημα της εξουσίας. Που σημαίνει ότι αν την εξουσία την έχουν οι καπιταλιστές τότε το κράτος τους, είτε πρόκειται για τα 700 δισ. του Πόλσον στις ΗΠΑ, είτε για τα 2 τρισ. του Σαρκοζί στην ΕΕ, είτε για τα 28 δισ. ευρώ στην Ελλάδα, θα είναι πάντα έτοιμο να δώσει στις τράπεζες, στη σύμφυση δηλαδή του βιομηχανικού με το χρηματιστικό κεφάλαιο. Αν την εξουσία την είχαν οι εργάτες, προ-

φανώς, το κράτος τους, αλλιώς θα διαχειριζόταν αυτά τα τρισεκατομμύρια.

Το ζητούμενο, επομένως, για τους θιασώτες του καπιταλισμού είναι, κάθε φορά που αναδεικνύεται -όπως σήμερα- ότι ο καπιταλισμός έχει ξεπεραστεί ιστορικά, να παρεμβάλουν όλα τα δυνατά εμπόδια, ώστε η πολιτική δράση των μαζών να μην ανέλθει στο αναγκαίο πολιτικό επίπεδο.

Ακριβώς αυτό είναι και το ζητούμενο για την εργατική τάξη. Αλλά από την ανάποδη. Το πώς, δηλαδή, ο καπιταλισμός που έχει ξεπεραστεί ιστορικά, θα σταθεί δυνατό να ξεπεραστεί και πολιτικά.

Το ζήτημα της πολιτικής πάλης, όμως, ως αναγκαίας προϋπόθεσης για το ξεπέρασμα του καπιταλισμού, και ως ανώτερης έκφρασης της ταξικής πάλης, οδηγεί τη συζήτηση σε εκείνο το σημείο που φοβίζει όσο τίποτα άλλο τους αστούς φίλους μας και εκθέτει τις ομορτοουνιστικές «ουρές» τους: ότι η διέξοδος από την καπιταλιστική κρίση, δεν είναι η διαχείριση, ή ο «αριστερούλικος καλλωπισμός» του καπιταλισμού, αλλά η ανατροπή του.

Δεν είναι, συνεπώς, τυχαίο που συζητήσεις όσον αφορά την ουσία της καπιταλιστικής κρίσης και τη διέξοδο από αυτήν, στον Τύπο, στα ΜΜΕ, στη δημόσια αντιπαράθεση, αποφεύγονται.

Οι ιδανικές συνθήκες για νέες συμφύσεις ανάμεσα στο κράτος και τα μονοπώλια δημιουργούνται μέσα στη σημερινή συγκυρία των αναταράξεων και της συνεχιζόμενης κρίσης στον χρηματοπιστωτικό τομέα και γενικότερα στο εκμεταλλευτικό σύστημα. Με αιχμή του δόρατος τις τράπεζες -όπως

δρομολογήθηκε σε επίπεδο ΕΕ- η κυβέρνηση της ΝΔ στέκεται απλόχερη και στηρίζει όχι μόνον το χρηματοπιστωτικό σύστημα αλλά και τις άλλες μερίδες του μεγάλου κεφαλαίου, όπως τους βιομηχάνους, μεγαλέμπορους κ.ά. Με τα 28 δισ. ευρώ της κρατικής ενίσχυσης επιδιώκουν να τονώσουν τους ρυθμούς

κυκλοφορίας του κεφαλαίου. Στόχος τους, η κατά το δυνατόν αναίμακτη για τους κεφαλαιούχους έξοδος από την κρίση, η δημιουργία των όρων αναπαραγωγής του εκμεταλλευτικού συστήματος με συντεταγμένο βηματισμό και κάτω από κρατική προστασία και καθοδήγηση.

Είναι απόλυτα «φυσικό» το γεγονός ότι οι επιμέρους μερίδες του τραπεζικού κεφαλαίου προσπάθησαν και συνεχίζουν να προσπαθούν να αρπάξουν και να κερδίσουν τα περισσότερα από τη διαμοιραζόμενη πίτα. Απόλυτα «φυσικό» είναι και το γεγονός, κάτω από αυτές τις συνθήκες, ο μεταξύ τους συναγωνισμός να οξύνεται και να προσλαμβάνει ακόμη μεγαλύτερες διαστάσεις ενόψει και των ανακατατάξεων και της νέας φάσης συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης κεφαλαίων.

Οι μεταξύ τους διαγωνισμοί έχουν να κάνουν με την απόσπαση νέων συγκριτικών πλεονεκτημάτων σε όφελός τους ή ακόμη και την απώλεια πλεονεκτημάτων των συναγωνιστών τους. Σε κάθε περίπτωση, η κρατικομονοπωλιακή ρύθμιση έρχεται να δημιουργήσει νέα δεδομένα. Η κρατική «ομπρέλα» δίνει και άλλες δυνατότητες στους πλέον αδύνατους κρίκους, μέχρις ότου διαπραγματευτούν, στην αμέσως επόμενη φάση, τους όρους εξαγοράς τους. Για παράδειγμα, οι μεγαλοεπιχειρηματίες του ομίλου της «Μαρφίν» βγήκαν ανοιχτά κατηγορώντας τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς. Ο συγκεκριμένος όμιλος ήδη -και μέσα στην κρίση- έχει ανακοινώσει αύξηση κεφαλαίου κατά 5 δισ. ευρώ, περιμένοντας την ευκαιρία να «χτυπήσει» νέα κομμάτια από την επιχειρηματική πίτα. Γεγονός είναι πως η τράπεζα του ομίλου θεωρείται κυπριακών συμφερόντων. Ετσι όπως έχει διαμηνύσει η κυβέρνηση δεν έχουν θέση στη μοιρασιά (...από πίτα που δεν τρώς)...

Κρατική «ομπρέλα»

Η κρατική «ομπρέλα» διασφαλίζει για τις τράπεζες ευκολότερη πρόσβαση στη χρηματαγορά και επίσης συγκριτικά φτηνότερο χρήμα. Για παράδειγμα, το κράτος με την αυξημένη πιστοληπτική αξιολόγηση και κύρος θα μπορεί να «βγαίνει μπροστά» και να δανείζεται από το διεθνές τραπεζικό σύστημα, αποδίδοντας στις τράπεζες το ρευστό για περαιτέρω αξιοποίηση. Στην επόμενη φάση του κύκλου οι τράπεζες θα μοσχοπουλήσουν το φτηνό χρήμα στα μόνιμα θύματά τους, τα καταχρεωμένα λαϊκά νοικοκυριά. Σε κάθε περίπτωση αυτό που τους ενδιαφέρει είναι η τόνωση της κυκλοφορίας των κεφαλαίων

Ακονίζουν τα μαχαίρια για μοιρασιά της λείας

Αφθονο κρατικό χρήμα για την απρόσκοπτη αναπαραγωγή του εκμεταλλευτικού συστήματος. Στα σκαριά ο νέος κύκλος ανακατατάξεων και εξαγορών

Εργαζόμενοι της κλωστοϋφαντουργίας «Λαυρά» διαδηλώνουν για τη διασφάλιση του μεροκάματου. Γι' αυτούς και για όλους τους εργαζομένους τα «πακέτα σωτηρίας» δεν υπάρχουν, αφού τα λεφτά πηγαίνουν για να «σωθούν» οι μεγαλοτραπεζίτες

-που σε συνθήκες κρίσης έχει κοπάσει- όχι μόνο σε όφελος των τραπεζών, αλλά και συνολικά για τους κεφαλαιοκράτες. Σε τελευταία ανάλυση, το ζητούμενο είναι η διασφάλιση των όρων αναπαραγωγής του εκμεταλλευτικού συστήματος.

Το παιχνίδι των τραπεζιτών με το παρεχόμενο ζεστό κρατικό χρήμα θα πάρει και νέες διαστάσεις στο αμέσως επόμενο διάστημα. Το «τεχνικό κομμάτι» για το πώς θα γίνει η μοιρασιά είναι αυτό που αναμένεται να αναζωπυρώσει τις κόντρες. Για παράδειγμα, το είδος των εμπράγματων διασφαλίσεων που θα περάσουν από τις τράπεζες στο κράτος, για όλο διάστημα διαρκέσει η συμφωνία, αποτελεί το καθοριστικό σημείο για τις νέες τριβές και για τη μοιρασιά της λείας. Οι προμήθειες που θα καταβάλει κάθε τράπεζα θα είναι διαφορετικές, γεγονός που εξαρχής σημαί-

Στάχτη στα μάτια

Την πολιτική της τόνωσης στις ροές κεφαλαίων έρχεται να υπηρετήσει και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το θεσμικό όργανο της ΕΕ για τη χάραξη της νομισματικής πολιτικής. Αίφνης «έξεχασαν» τις πληθωριστικές ανησυχίες τους και πέρασαν στην αντιστροφή του κύκλου, μειώνοντας τα επιτόκια. Απόλυτα φανερό ότι το μόνο που τους «κόφτει» είναι τα καλά και συμφέροντα της πλουτοκρατίας, οι εκάστοτε ανάγκες της οποίας είναι ο μόνος νόμος.

Τα περί ακύρωσης, στην πράξη, του Συμφώνου Σταθερότητας, που ακούστηκαν και από το ΠΑΣΟΚ και από τον ΣΥΡΙΖΑ, είναι στάχτη στα μάτια των λαϊκών στρωμάτων, προσπάθεια να μας πείσουν ότι τάχα η πολιτική της ΕΕ χαλαρώνει ή μπορεί και να αμβλυνθεί σε όφελος της... «κοινωνίας των πολιτών»...

νει ότι δε θα παίξουν όλοι με ίσους όρους. Απόλυτα φανερό είναι ότι ορισμένοι από τους τραπεζίτες θα κερδίσουν και άλλους πόντους, κάποιος άλλος θα χάσουν κομμάτια από την επιχειρηματική πίτα. Στο βάθος προβάλλει ένας νέος κύκλος συγχωνεύσεων - εξαγορών

και παραπέρα συγκέντρωση κεφαλαίων. Στην τραπεζική πιάτσα κυκλοφορούν ήδη σενάρια και εκτιμήσεις για το ποιος και πόσα θα πάρει ο καθένας τους. Σήμερα θεωρείται ότι όλοι μαζί και ο καθένας για λογαριασμό του θα μετάσχουν στο «πάρτι» που τους ετοίμασαν η ΕΕ και

οι κυβερνήσεις. Τις προάλλες, που όλοι οι τραπεζίτες, μετά από πολλά χρόνια, συναντήθηκαν στο κοινό τραπέζι της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών δεν είχαν δα και πολλά πράγματα να συζητήσουν. Απλά, με επίσημη ανακοίνωση, μας... πληροφορήσαν πως «παρά τη διαφωνία περιορισμένου αριθμού μελών, τα προτεινόμενα μέτρα είναι προς την ορθή κατεύθυνση για την ενίσχυση της ελληνικής οικονομίας και, ως εκ τούτου, οι τράπεζες τα στηρίζουν»...

Αξιοποίηση της κρίσης

Αυτοί οι άρπαγες του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου ακονίζουν μαχαίρια. Αξιοποιούν στο έπακρο όλες τις αναταράξεις και τα κρισιακά φαινόμενα. Η κρίση γι' αυτούς είναι το λίπασμα για τη μελλοντική κερδοφορία τους. Τα λαϊκά στρώματα τί-

ποτα το καλό δεν έχουν να περιμένουν. Το αντίθετο. Οι τραπεζίτες βρήκαν την ευκαιρία να σηκώσουν όλα τα επιτόκια, να περάσουν -με το «έτσι θέλω» και εκβιάζοντας- νέους, περισσότερο επαχθείς όρους στην πελατεία τους. Και όλα αυτά με τις πλάτες των κρατικών ενισχύσεων που έχουν ήδη αρχίσει να εισρέουν στα ταμεία τους.

Οι αυτοαπασχολούμενοι, μικροεπαγγελματίες ΕΒΕ γίνονται και αυτοί βορά στις ορέξεις τους. Το κονκλάβιο της ΕΕ σε συνεργασία με τις εθνικές κυβερνήσεις -και της ΝΔ- βάζει κάτω από τη διαχείριση των τραπεζών και τις ενισχύσεις για τις αποκαλούμενες από τους ίδιους μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Το πακέτο από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕΠ) στην επόμενη ζετία εκτιμάται να φτάσει -σε επίπεδο ΕΕ- στα 30 δισ. ευρώ. Οι κρουνοί έχουν ήδη ανοίξει και για την Ελλάδα. Ρευστό αρκετών εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ (υπολογίζεται πάνω από 600 εκατ. ευρώ) έχει ήδη εισρεύσει στα ταμεία και των ντόπιων τραπεζών, οι οποίες με ξένα κόλλυβα (αφθονο κρατικό χρήμα) παριστάνουν τους... κοινωνικά ευαίσθητους, διαφημίζοντας ήδη την πραγματικότητα τους για τη δανειοδότηση των «μικρομεσαίων επιχειρήσεων». Πάνω κάτω η ΕΤΕΠ κάνει αυτό που κάνουν σε άλλο επίπεδο και οι «εθνικές» κρατικομονοπωλιακές ρυθμίσεις. Η ΕΤΕΠ έχει τη δυνατότητα καλύτερης πρόσβασης στις χρηματαγορές, απ' όπου αντλεί ρευστότητα με προνομιακούς όρους. Στη συνέχεια το αποδίδει στις τράπεζες που με τη σειρά τους το πουλάνε κερδίζοντας σε «μικρομεσαίους». Η μόνη υποχρέωση των τραπεζών -ντόπιων και των άλλων ευρωπαϊκών- είναι -και μάλιστα μετά από πολλούς μήνες- να ενημερώσουν για το πού και σε ποιες επιχειρήσεις, δάνεισαν το χρήμα. Στο μεταξύ έχουν όλο τον καιρό να το εκμεταλλευτούν κατά τα καλά και συμφέροντά τους. Η ΕΤΕΠ για το μόνο που τους υποχρεώνει είναι να «ενημερώνουν» τους δανειολήπτες για το γεγονός ότι το ρευστό προέρχεται από την ίδια, λες και αυτό είναι που τους «καίει». Προφανέστατα, η τακτική αυτή έχει να κάνει με την προπαγάνδα και τις «επικοινωνιακές σκοπιμότητες» των οργάνων της ΕΕ.

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Η πορεία του κλάδου και το πλαίσιο πάλης

Πραγματοποιήθηκε στις 9 Νοέμβρη η Ολομέλεια της Διοίκησης της Ομοσπονδίας. Η Ολομέλεια συζητήσε για την οικονομική κρίση και τις επιπτώσεις της στους εργαζομένους, την πορεία των αγώνων το προηγούμενο διάστημα, την ανεργία, τη νέα συλλογική σύμβαση του κλάδου και το πλαίσιο πάλης για το επόμενο διάστημα.

Για την οικονομική κρίση

Η οικονομική κρίση που ξεκίνησε από τις ΗΠΑ, απλώθηκε σε μια σειρά χωρών της Ευρώπης και τα απόνερα που δημιουργεί επηρεάζουν την ελληνική οικονομία και χρησιμοποιείται ως πολιορκητικός κριός για να τρομοκρατήσουν την εργατική τάξη (ε.τ.) ώστε να δεχτεί να πληρώσει τα σπασμένα της κρίσης, την ισχυροποίηση της καπιταλιστικής οικονομίας. Το κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις του σε όλη την Ευρώπη, ανεξάρτητα αν είναι κεντροδεξιές, κεντροαριστερές, φιλελεύθερες ή σοσιαλδημοκρατικές, αξιοποιούν όλους τους μηχανισμούς προπαγάνδας προκειμένου να ενοχοποιήσουν τους εργαζομένους και τους αγώνες τους ως αιτία της κρίσης, των απολύσεων, του κλεισίματος επιχειρήσεων.

Καθημερινά, γινόμαστε μάρτυρες ενορχηστρωμένης και καλοστημένης προπαγάνδας από την πλειοψηφία των ΜΜΕ, έντυπων και ηλεκτρονικών, που έχουν αναλάβει εργολαβικά να περάσουν αυτή τη γραμμή στα μυαλά της ε.τ. Ο στόχος τους είναι προφανής, θέλουν πάση θυσία να κρύψουν τις πραγματικές αιτίες της κρίσης, που είναι ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής, και να διαφυλάξουν το σύστημα.

Συνάδελφοι,

Για το ταξικό εργατικό κίνημα είναι ζήτημα πρώτης γραμμής να ξεμασκαρέψει τις αστικές και ομπορτουιστικές δυνάμεις και τις παρατάξεις τους στο εργατικό κίνημα, που την αιτία της κρίσης προσπαθούν να την αποδώσουν σε κακούς καπιταλιστές, καιροσκόπους, τυχοδιώκτες, σε λάθη, παραλείψεις, στην απληστία των τραπεζιτών κλπ. Καλλιεργούν κλίμα φόβου, κοινωνικής ει-

ρήνης, ταξικής συνεργασίας. Καλλιεργούν έδαφος για συμβιβασμό της ε.τ. προκειμένου να διευκολυνθούν κυβέρνηση και πλουτοκρατία να επιβάλουν σκληρότερα αντιλαϊκά μέτρα, να φορτώσουν τις συνέπειες της κρίσης στην ε.τ. και τα λαϊκά στρώματα. Είναι επικίνδυνες οι θέσεις τόσο του ΠΑΣΟΚ, όσο και του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, που ξαναζεσταίνουν τη σούπα του «λαϊκού καπιταλισμού», με τη συμμετοχή του κράτους στις επιχειρήσεις και τον έλεγχο των τραπεζών.

Αποκρύπτουν ότι η κρίση είναι σύμφυτη με τον καπιταλισμό, με την άναρχη παραγωγή, το κέρδος των καπιταλιστών από τη μία, τη φτώχεια και μιζέρια που δημιουργεί από την άλλη για τους εργαζομένους, τα λαϊκά στρώματα.

Θέλουν να αποκρύψουν ότι η τεράστια συσσώρευση κεφαλαίου, που σήμερα αδυνατεί να αναπαραχθεί με τους όρους που θέλουν οι πλουτοκράτες, είναι αποτέλεσμα απλήρωτης εργασίας της ε.τ., όλων των αντιλαϊκών μέτρων που πήραν τόσο η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όσο και της ΝΔ, με τη στήριξη των κομμάτων

που τους σιγοντάρουν, ότι είναι αποτέλεσμα της πιο στυγνής και ακραίας εκμετάλλευσης της ε.τ.

Συνάδελφοι,

Ο κλάδος μπορεί να βγάλει συμπεράσματα από την κρίση που περνάει, την ανεργία που βιώνει αυτό το διάστημα. Σήμερα, πανελλαδικά είναι απούλητα 450 -

ποκόμισαν τεράστιο πλούτο από το ξεζούμισμα των εργατών και από την άλλη οι οικοδόμοι και όλοι όσοι απασχολούνται στην αλυσίδα της οικοδομής αδυνατούν να αποκτήσουν κατοικία, οδηγούνται στον οδυνηρό τραπεζικό δανεισμό.

Συνάδελφοι,

Η γραμμή της Ομοσπον-

δηλαδή της ταξικής συνεργασίας, της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας, της κερδοφορίας του κεφαλαίου, για να πάρουν τάχα και οι εργάτες μερτικό από το μεγάλωμα της πίτας, εμείς αυτή τη γραμμή την αντιπαλέψαμε, τη χαρακτηρίσαμε εχθρική για τα συμφέροντα της ε.τ. Κάναμε καθαρό, ότι από την καπιταλιστική ανάπτυξη οι εργάτες δεν έχουν να πάρουν τίποτα. Αντίθετα, θα οξυνθεί ακόμα περισσότερο η εκμετάλλευσή τους.

Προκαλούμε όλους αυτούς που υπερασπίστηκαν και υπερασπίζονται αυτή την πολιτική να μας πουν τι πήραν οι εργαζόμενοι από την ανάπτυξη του 4% των προηγούμενων χρόνων. Οι δαπάνες για την Παιδεία και την Υγεία αυξήθηκαν και εξανεμίζουν το εισόδημα των λαϊκών οικογενειών. Η ανεργία που προκαλεί η καπιταλιστική ανάπτυξη κάνει ακόμα πιο δύσκολη τη ζωή της ε.τ., συμπέζει ακόμα προς τα κάτω τα μεροκάματα, συμβάλει στην επιτάχυνση της πλήρους ανατροπής των εργασιακών σχέσεων. Οι συλλογικές συμβάσεις βρίσκονται υπό διωγμό από τους εργοδότες που καλλιεργούν

κλίμα αντικατάστασης με τις προσωπικές, ατομικές συμβάσεις. Οι συντάξεις παραμένουν στα όρια της φτώχειας, αφού το 70% των συνταξιούχων καλείται να επιβιώσει με σύνταξη κάτω από 600 ευρώ. Η ακρίβεια είναι ο μόνιμος εφιάλτης για τα λαϊκά νοικοκυριά. Τι έμεινε, λοιπόν, για την ε.τ.; Η επιδοματική πολιτική πάνω στην οποία διαγωνίζονται ΝΔ και ΠΑΣΟΚ για το ποιος θα δώσει περισσότερα ψίχουλα.

Σήμερα, οι ίδιοι που έβαλαν πλάτη για τη συσσώρευση τεράστιου πλούτου στα ταμεία των κεφαλαιοκρατών, μας ζητάνε να γονατίσουμε ξανά για να περάσει το κεφάλαιο την κρίση του. Δηλαδή, ξανά να πληρώσει ο λαός, και να πληρώνει σε κάθε κρίση του συστήματος.

Οι αποφάσεις των ηγετών της ΕΕ είναι προκλητικές για την ε.τ., τα λαϊκά στρώματα. Η ενίσχυση των τραπεζών με 28 δισ. ευρώ θα αφαιρεθεί από τον οικογενειακό προϋπολογισμό των λαϊκών νοικοκυριών. Είναι πρόκληση η κυβέρνηση να μοιράζει στους τραπεζίτες 28 δισ. ευρώ, μειώνοντας την ίδια στιγμή τις κοινωνικές παροχές, αρνούμενη την οικονομική στήριξη του ΙΚΑ και των άλλων ασφαλιστικών οργανισμών.

Η κυβέρνηση, για να ρίξει στάχτη στα μάτια των εργατών και να μετριάσει τις αναταράξεις που προκαλεί με την προκλητική στήριξη των τραπεζιτών και συνολικά του κεφαλαίου, επιχείρησε την εξαγγελία ψευτοπαροχών προς τους εξασθλωμένους, τους άνεργους, διακηρύσσει κοινωνική πολιτική μέσω του ΟΕΚ με τα λεφτά των ασφαλισμένων.

Το λέμε καθαρά: Αρνούμαστε την επιδοματική πολιτική που μας προσφέρουν τόσο η κυβέρνηση της ΝΔ όσο και του ΠΑΣΟΚ, αρνούμαστε να πληρώσουμε την κρίση του συστήματος, τη στήριξη των τραπεζών, των βιομηχάνων και των άλλων τμημάτων της πλουτοκρατίας. Αυτή την επιλογή έχουμε, σ' αυτό το δρόμο θα πορευτούμε, ανεξάρτητα αν είναι λιγότερο ή περισσότερο κακοτράχαλος από το δρόμο της συναίνεσης, του ραγιαδισμού, του ταξικού συμβιβασμού.

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

“ Σήμερα, οι ίδιοι που έβαλαν πλάτη για τη συσσώρευση τεράστιου πλούτου στα ταμεία των κεφαλαιοκρατών, μας ζητάνε να γονατίσουμε ξανά για να περάσει το κεφάλαιο την κρίση του. Δηλαδή, ξανά να πληρώσει ο λαός και να πληρώνει σε κάθε κρίση του συστήματος ”

500 χιλιάδες διαμερίσματα. Παράλληλα, χιλιάδες οικογένειες οικοδόμων και άλλων εργαζομένων βρίσκονται στο νοίκι, ζουν σε ακατάλληλα διαμερίσματα. Αυτές είναι συνέπειες της κρίσης. Από τη μια οι κατασκευαστές, οι κατασκευαστικές εταιρείες και τα μονοπώλια παραγωγής οικοδομικών υλικών α-

δίας, του ΠΑΜΕ, στο εργατικό κίνημα επιβεβαιώνεται στη ζωή.

Όταν τα κόμματα του ευρωμονόδρομου (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, ΛΑΟΣ) και οι ίδιοι τους άνθρωποι στα όργανα του εργατικού κινήματος, υπερασπίζονταν και προωθούσαν με κάθε τρόπο τη γραμμή του κεφαλαίου,

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝ

Η πορεία του κλάδου και το π

➔
Συνέχεια από
την προηγούμενη σελίδα

Συνάδελφοι,

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, την επίθεση που δεχόμαστε, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως το εργατικό κίνημα έχει μία επιλογή: Να απαντήσει με θέσεις και αιτήματα που αναδεικνύοντας την καρδιά του προβλήματος, που είναι το κέρδος και ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής, θα συμβάλουν στην οργάνωση της αντίστασης της ε.τ., στην ανάπτυξη μαζικού, ισχυρού, ταξικού, διεκδικητικού κινήματος στην απαγκίστρωση των λαϊκών στρωμάτων από τα κόμματα της εξουσίας, στο αδυνάτισμα του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού, θα οδηγήσει στη διεξοδό, που δεν μπορεί να είναι άλλη από την απαλλαγή της ε.τ. από τη βαρβαρότητα του κεφαλαίου. Ο άλλος δρόμος είναι αδιέξοδος. Οδηγεί στον ταξικό συμβιβασμό, στο γονάτισμα της ε.τ.

Αυτό για το οικοδομικό κίνημα σημαίνει ανέβασμα της απαιτητικότητας, αποφασιστική αντιμετώπιση των αδυναμιών, μαζικοποίηση των σωματείων, πλατιά, συλλογική, ζωντανή λειτουργία, δέσιμο των σωματείων με τα μέλη τους, με τους εργαζομένους του κλάδου. Τα σωματεία μας να γίνουν πραγματικά μετερίζια της ταξικής πάλης. Να δώσουμε ιδιαίτερο βάρος στην οργάνωση στους τόπους δουλειάς κυρίως στα μεγάλα έργα. Εκεί η επίθεση της εργοδοσίας εκφράζεται με τον πιο βάρβαρο τρόπο. Ωράρια, ΣΣΕ, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, απλήρωτοι εργάτες 2 και 3 μήνες, εκβιασμοί, απειλές, είναι μερικά από τα καθημερινά φαινόμενα σ' αυτούς τους χώρους.

Οι πρόσφατες αποφάσεις της ΕΕ, με τη συμφωνία ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ - ΛΑΟΣ, για αύξηση του χρόνου εργασίας στις 65 ώρες εβδομαδιαίως και το διαχωρισμό του χρόνου εργασίας σε «ενεργό» και «ανεργό» θα δώσει αέρα στα πανιά των εργοδωτών για την πλήρη καταστροφή του χρόνου εργασίας.

Να πάρουμε πρόσθετα μέτρα για την οργάνωση των συναδέλφων μεταναστών, τη συμμετοχή τους στον αγώνα. Να μη μας διαφεύγει ότι στην οικοδομή δουλεύουν δεκάδες χιλιάδες μετανάστες και ότι σε περίοδο κρίσης ο κίνδυνος εθνικιστικών και ρατσιστικών εξάρσεων στον κλάδο είναι υπαρκτός. Οι εργοδότες αξιοποιώντας την ανεργία θα οξύνουν την εκμετάλλευση

των συναδέλφων μεταναστών, θα προσπαθήσουν να τους αξιοποιήσουν για τη συμπύεση του μεροκάματου προς τα κάτω, την αύξηση της ανασφάλιστης εργασίας, την καταστρατήγηση του χρόνου εργασίας.

Επίσης, το ζήτημα των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων φυσικά και των οικοδόμων, παραμένει στην πρώτη γραμμή της πάλης του ταξικού κινήματος.

Τα αποθεματικά του ΙΚΑ, που είναι εγκλωβισμένα στον χρηματιστηριακό τζόγο, σε ομόλογα, μετοχές κλπ., με ευθύνη τόσο της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, όσο και της ΝΔ, βρίσκονται σε πορεία πτώσης. Αν προσθέσουμε και την οικονομική επιβάρυνση που προκαλεί στο ΙΚΑ η ενοποίηση των Ταμείων αβίαστα βγαίνει το συμπέρασμα ότι το επόμενο διάστημα θα ξαναξεστάνουν τη σούπα της χρεοκοπίας του ΙΚΑ, την αδυναμία να πληρώσει συντάξεις, δώρα Χριστουγέννων, την ανάγκη να παρθούν μέτρα συρρίκνωσης των όποιων ασφαλιστικών δικαιωμάτων έχουν απομείνει για τους εργαζομένους.

Να μη μας διαφεύγει ότι το ζήτημα των ΒΑΕ είναι ανοικτό και η κυβέρνηση δεν έχει παραιτηθεί από την κατάρνησή τους. Με την έννοια αυτή, ο κλάδος πρέπει να βρίσκεται σε ετοιμότητα για να απαντήσουμε σ' αυτές τις προκλήσεις, διεκδικώντας την οικονομική στήριξη των Ταμείων από τον κρατικό προϋπολογισμό, την εξασφάλιση καταβολής συντάξεων, δώρων κλπ., την άμεση καταβολή από το κράτος και τους εργοδότες των οφειλών τους μαζί με τις προσαυξήσεις, την απόσυρση των αποθεματικών από το χρηματιστηριακό και τραπεζικό τζόγο χωρίς απώλειες για τα Ταμεία.

Για την ανεργία

Η ανεργία στον κλάδο έχει πάρει πλέον επικίνδυνες διαστάσεις. Τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, την περίοδο Ιούλιος 2007 - Ιούλιος 2008, δείχνουν πτώση της οικοδομικής δραστηριότητας κατά 16%, με ελάχιστες αποκλίσεις από πόλη σε πόλη. Αν σ' αυτά τα ποσοστά προσθέσουμε άδειες που έχουν βγει και δεν έχουν ενεργοποιηθεί, εκατοντάδες οικοδομές που έχουν σταματήσει σε διάφορες φάσεις, είναι φανερό ότι η έκταση της ανεργίας στον κλάδο είναι μεγαλύτερη.

Η οικονομική κρίση θα επι-

ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΑΣ ΠΛΑΙΣΙΟ

- Φτηνή λαϊκή κατοικία με ευθύνη του κράτους. Να σταματήσει ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) να στέλνει πελάτες στις τράπεζες, να σταματήσει το «αλιβερίσι» με τα ιδιωτικά συμφέροντα, να υλοποιηθούν κατασκευαστικά προγράμματα για τη δημιουργία σύγχρονων κατοικιών, σε τιμές προσιτές για τους εργαζομένους.
- Μείωση των επιτοκίων χορηγήσεων (για στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια) σε βάρος των κερδών των ομίλων του χρηματοπιστωτικού συστήματος.
- Πάγωμα όλων των δανείων που έχουν πάρει οι σημερινοί άνεργοι και όσοι χάνουν τη δουλειά τους.
- Κατάργηση του ανατοκισμού σε όλα τα δάνεια.
- Διακοπή κάθε πλειστηριασμού και κατάσχεσης περιουσιακών στοιχείων των εργαζομένων για χρέη στεγαστικών δανείων που αφορούν την κύρια κατοικία.
- Ατοκα στεγαστικά δάνεια σε νέα ζευγάρια, για απόκτηση κύριας κατοικίας.
- Ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς, στη βάση των σύγχρονων μεγάλων αναγκών της λαϊκής οικογένει-

ας. Βασικό μισθό 1.400 ευρώ. Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ. Επίδομα ανεργίας 1.120 ευρώ (80% του βασικού μισθού) για όλο το διάστημα της ανεργίας.

- Υπαλληλική αποζημίωση για όλους.
- Αποκλειστικά δημόσια καθολική Ασφάλιση, που βάζει φραγμό σε κάθε μορφή ληστείας των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και όχι μόνο αποφυγή των επενδύσεων σε «δομημένα ομόλογα».
- Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν Υγεία - Πρόνοια - Παιδεία.
- Αφορολόγητο ποσό για την τετραμελή οικογένεια 30.000 ευρώ, προσαυξημένο κατά 5.000 ευρώ για κάθε παιδί.
- Κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, στα καύσιμα θέρμανσης και κίνησης για τα αγροτικά νοικοκυριά και τη λαϊκή κατανάλωση.
- Πρόγραμμα κρατικής μέριμνας στην υλοποίηση προγραμμάτων λαϊκής στέγης, για τη δημιουργία ασφαλών, σύγχρονων και φθηνών κατοικιών.
- Κατασκευή έργων αντισεισμικής θωράκισης και αντιπλημμυρικής προστασίας.

ταχύνει αρνητικές εξελίξεις στον κλάδο, η ανεργία θα διογκωθεί και θα παρασύρει μία σειρά κλάδων και επαγγέλματα που δραστηριοποιούνται στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα των οικοδομικών υλικών. Ανάλογες θα είναι οι συνέπειες και στους μικροεπαγγελματίες, τα μικρομάγαζα, τους αυτοαπασχολούμενους.

Με την έννοια αυτή, υπάρχει δυνατότητα το ζήτημα της ανεργίας να το βγάλουμε από το στενό πλαίσιο των οικοδόμων και να αναπτύξουμε κίνημα ενάντια στην ανεργία με προοπτική, με αιτήματα πάλης, που θα απαντούν στις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, θα αγκαλιάζουν μικροεπαγγελματίες, αυτοαπασχολούμενους, θα δυνα-

μώνουν το μέτωπο κατά του εκμεταλλευτικού συστήματος που γεννά την ανεργία. Σε αυτόν το ντορό μπορούμε να συγκεντρώσουμε δυνάμεις, που μέσα από τους αγώνες, θα πειθονται για την αναγκαιότητα της ανατροπής της σημερινής κατάστασης σε οικονομικό και πολιτικό επίπεδο. Συνάδελφοι, Κίνημα ενάντια στην ανερ-

για με προοπτική δεν μπορούμε να το περιορίσουμε ούτε σε χρόνο, ούτε σε μορφή. Θα είναι κίνημα με συνέχεια, σε βάθος χρόνου και κάθε φορά θα επιλέγουμε τις μορφές αγώνα, εκτιμώντας μια σειρά παραγόντων στις εξελίξεις, που θα βοηθούν τη δουλειά μας.

Στις 27 Νοέμβρη διοργανώ-
νουμε συλλαλητήρια σε όλη

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Κατώτατο ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη 75 ευρώ.
- Κατώτερο μισθό 1.400 ευρώ.
- 5νθήμερο - 30ωρο (Δευτέρα - Παρασκευή).
- Αποκλειστικά Δημόσιο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης (Υγεία, συνταξιοδότηση, Πρόνοια) που θα καλύπτει πλήρως τις ανάγκες των εργαζομένων και των οικογενειών τους.
- Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.
- Σύνταξη στα 55 για τις γυναίκες, στα 60 για τους άνδρες. Στα 50 και 55 αντίστοιχα για τα Βαρδα - Ανθυγιεινά. Η συνταξιοδότηση των γυναικών με πέντε (5) χρόνια λιγότερα είναι η ελάχιστη αναγνώριση της ανισοτιμίας των γυναικών στην εκμεταλλευτική κοινωνία.
- Κατοχύρωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με 4.050 μέρες εργασίας.
- Αναγνώριση και διανομή των «υπέρ αγνώστων» ενσήμων.
- Σύνταξη ανεξαρτήτως ηλικίας στα 30 χρόνια ασφάλισης.
- Σύνταξη στο 80% του μισθού.
- Αποκλειστικά Δημόσια - Δωρεάν Υγεία. Κατάργηση της ιδιωτικής επι-

χειρηματική
• Κατάργηση
σφορών για
συμμετοχής
λοιπές εξετι
• Ουσιαστική
νή και Ασφα
λείας. Υπερ
Βαρδών -
των, σύμφω
και ανάγκε
ση της εργ
σφαλιστική
κού κινδύν
• Δημοκρα
άς. Υπερά
καϊώματος
τικές επιθέ
• Να μην
περιορισμό
γηση των τ
κού, αντιδ
χτυπάει του
αγώνες του
• Νομιμο
ίδια δικαιώ
γαζομένους
• Κατοχύ
καιωμάτων
τους στη χ

ΙΟΝΔΙΑΣ

πλαίσιο πάλης

ΙΣΙΟ

ηματικής δραστηριότητας.

Κατάργηση των ασφαλιστικών ειρών για τον κλάδο Υγείας, της μετοχής στις εργασιακές και ές εξετάσεις και τα φάρμακα.

Ουσιαστικά μέτρα για την Υγεία και Ασφάλεια στους τόπους δουλειάς. Υπεράσπιση, επέκταση των έων - Ανθυγιεινών Επαγγελματιών σύμφωνα με τις νέες απαιτήσεις ανάγκες. Καθιέρωση - κατοχύρωση της εργοδοτικής εισφοράς για αλυστική κάλυψη του επαγγελματι-κινδύνου.

Δημοκρατία στους τόπους δουλειάς. Υπεράσπιση του απεργιακού δικαιώματος από τις κρατικές - εργοδοτικές επιθέσεις.

Να μην περάσουν τα σχέδια για περιορισμό των διαδηλώσεων. Κατάργηση των τρομονόμων, κάθε αυταρχικού, αντιδημοκρατικού μέτρου που πάει τους εργαζομένους και τους νέους τους.

Νομιμοποίηση των μεταναστών και δικαιώματα με τους Έλληνες εργαζομένους.

Κατοχύρωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων και δυνατότητα μεταφοράς στη χώρα προέλευσης.

την Ελλάδα. Συντονισμένα στο πλαίσιο του ΠΑΜΕ, προετοιμαζόμαστε για την απεργία στις 10 Δεκέμβρη.

Το επόμενο διάστημα η Εκτελεστική Γραμματεία της Ομοσπονδίας θα συγκεκριμενοποιήσει ορισμένους σταθμούς:

α) Απογευματινά συλλαλητήρια σε όλες τις πόλεις.

β) Κατάληψη του ΟΑΕΔ με

αιχμή την επιδότηση των ανέργων, με βάση την πρότασή μας.

γ) Παράσταση διαμαρτυρίας στο υπουργείο Απασχόλησης με συμμετοχή όλων των Διοικητικών Συμβουλίων των σωματείων μας.

δ) Απεργιακές κινητοποιήσεις.

ε) Τα σωματεία να προχωρήσουν σε περιόδους, Γενικές Συνελεύσεις, συσκέψεις, για την ενημέρωση του κλάδου, τη δημιουργία επιτροπών ανέργων κ.ά.

στ) Εκδόση ενημερωτικού υλικού, αφίσας και προκήρυξης.

Ουσιαστική προστασία των ανέργων

• Επίδομα ανεργίας στο 80% του κατώτερου μισθού που διεκδικεί το ΠΑΜΕ, μέχρι να βρει ο άνεργος δουλειά.

• Υπολογισμό του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου.

• Συνταξιοδότηση στα 50 χρόνια γι' αυτούς που συμπληρώνουν δύο χρόνια στην ανεργία και έχουν 4.050 ημέρες ασφάλισης.

• Επιδότηση των νέων ανέργων, χωρίς καμιά προϋπόθεση.

• Επέκταση της υπαλληλικής αποζημίωσης (Ν. 2112) για όλους.

• «Πάγωμα» των δανειών. Επιχορήγηση του ενοικίου.

• Ειδικά μέτρα προστασίας των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

Συνάδελφοι,

Στο πλαίσιο της οικονομικής κρίσης, οι εργοδότες θα προσπαθήσουν να επωφεληθούν, προκειμένου να υποβαθμίσουν τις ΣΣΕ, να υπογράψουν συμβάσεις στο πλαίσιο της Εθνικής, να σύρουν την Ομοσπονδία στον ΟΜΕΔ.

Σε αυτή τους την προσπάθεια ευνοούνται και από τη σύμβαση της ξεφτίλας των 5,50% από 1.5.2009, που υπέγραψε η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ με το ΣΕΒ.

Αντίθετα, για το ταξικό κίνημα, για την Ομοσπονδία, σ' αυτές τις συνθήκες αποκτά ιδιαίτερη σημασία η καλύτερη δυνατή προετοιμασία, οργάνωση και ανάπτυξη της πάλης για την υπογραφή ικανοποιητικής σύμβασης στο πλαίσιο των αναγκών του κλάδου.

Αξιοποιώντας την προηγούμενη πείρα από τους αγώνες για την υπογραφή των Συλλογικών Συμβάσεων του κλάδου, που αποσπάσαμε αυξήσεις διπλάσιες και τριπλάσιες από τη

σύμβαση της ΓΣΕΕ, να αναδείξουμε την αξία της οργανωμένης πάλης, του αγώνα, την ανάγκη της αλλαγής του συσχετισμού δύναμης στα όργανα του εργατικού κινήματος, την απαγκίστρωση της ε.τ. από τα γρανάζια των κομμάτων της εξουσίας. Να αναδείξουμε τις ευθύνες του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού, το συνειδητό ξεπούλημα της ε.τ.

Να πάμε στα σωματεία πιο θαρρετά, με τον αέρα που μας δίνει το αποτέλεσμα της δουλειάς μας. Να κουβεντιάσουμε τις συμβάσεις όχι μόνο ως ποσοστό διεκδίκησης, αλλά τις πολιτικές, συνδικαλιστικές και ιδεολογικές πλευρές που προκύπτουν.

Να πάμε στον κλάδο, τα γαπιά, τα έργα, σε Γενικές Συνελεύσεις. Να γίνει υπόθεση του κλάδου η σύμβαση και όχι της Διοίκησης της Ομοσπονδίας και κάποιων Διοικητικών Συμβουλίων. Μόνο έτσι θα απαντήσουμε στις δυσκολίες και κωλυσιεργίες που θα επιχειρήσουν οι εργοδότες. Μόνο όταν ο αγώνας για τη σύμβαση συνδεθεί με τον αγώνα για τα γενικότερα προβλήματα της ε.τ., μόνο όταν στηριχτεί από τα κάτω, μπορούμε να έχουμε ουσιαστικά αποτελέσματα, να κτυπηθεί στη ρίζα του ο κυβερνητικός - εργοδοτικός συνδικαλισμός.

Τονίζουμε ξανά, πως στον μόνιμο προσανατολισμό των σωματείων πρέπει να είναι η εφαρμογή της σύμβασης όχι μόνο στη συμβατική οικοδομή, αλλά και στα μεγάλα έργα. Τα στοιχεία δείχνουν ότι σε μεγάλα τμήματα του κλάδου δεν εφαρμόζεται η σύμβαση και εκεί όπου εφαρμόζεται οι εργοδότες δεν δίνουν τα αναδρομικά.

Στη βάση αυτή, προετοιμάζουμε τις δυνάμεις μας για να καταγγείλουμε τις συμβάσεις την πρώτη βδομάδα του 2009. Πιέζουμε με κάθε τρόπο για την επίσπευση της υπογραφής, στη βάση του πλαισίου διεκδίκησης που έχουμε αποφασίσει.

Συνάδελφοι,

Από τα στοιχεία που δημοσιεύονται, φαίνεται ότι ένα μεγάλο μέρος φτωχόκοσμου χάνει το σπίτι του με πλειστηριασμούς γιατί δεν έχει να πληρώσει τη δόση του στην τράπεζα. Δεν μπορούμε να αφήσουμε αναπάντητη αυτή την πρόκληση. Πιστεύουμε ότι τα σωματεία πρέπει να επέμβουν αποφασιστικά σε τέτοιες περιπτώσεις, να ακυρώσουν πλειστηριασμούς, να δώσουν διαστάσεις στο ζήτημα, να αναδείξουν το πρόβλημα της λαϊκής στέγης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΠΑΤΡΑΣ

Νίκη μετά από συντονισμένο αγώνα

Η παρέμβαση του Συνδικάτου έφερε αποτελέσματα. Η Διοίκηση του Συνδικάτου χαιρετίζει τη νίκη των εργατών στο εργοτάξιο των παραλαύκιων οδών στην Πάτρα.

Μετά από έναν καλά οργανωμένο, συντονισμένο και σκληρό αγώνα κατάφεραν να αναγκάσουν την εταιρεία «Μηχανική» να καταβάλει τα δεδουλευμένα 2 μηνών και 10 ημερών που χρώσταγε στους εργάτες.

Χρειάστηκαν τρεις μέρες επίσκεψης εργασίας και αντιπαράθεσης με τον αυταρχισμό και την τρομοκρατία των υπευθύνων. Στην πράξη αποδεικνύεται ότι:

- όταν οι εργάτες είναι ενωμένοι,
- όταν διεξάγουν ενιαίο ταξικό αγώνα,
- όταν ανακαλύπτουν τις αιτίες και τους υπαίτιους των προβλημάτων
- όταν έχουν ενιαίο μέτωπο απέναντι στην εργοδοσία και στον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό

Έχουν δύναμη. Μπορούν να έχουν κατακτήσεις, να επιβάλουν το δίκιο τους.

- Ούτε 1 ευρώ, από ό,τι δικαιούμαστε, να μη χαρίσουμε στην εργοδοσία!

- Ούτε μια υπερωρία απλήρωτη!

- Ούτε ένα ένσημο χαμένο!

Η Διοίκηση του Συνδικάτου καλεί τους εργαζόμενους στα εργοτάξια:

- Να οργανωθούν στο Συνδικάτο, να σπάσουμε την τρομοκρατία, την παραβίαση των

Συλλογικών Συμβάσεων στα εργοτάξια. Τώρα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας σε κάθε εργοτάξιο.

• Να φτάσει η φωνή και η θέση του Συνδικάτου σε κάθε εργοτάξιο, χώρο δουλειάς, κάθε εργαζόμενο. Μαζί με το Συνδικάτο μπορούμε να φέρουμε αποτελέσματα.

Με βάση και την πείρα από όλα τα δημόσια έργα που κατασκευάζονται στην Πάτρα αλλά και στον άξονα Κιάτο - Αίγιο, αναδεικνύεται σήμερα ότι είναι υπερώριμη στον κατασκευαστικό κλάδο η ανάγκη δημιουργίας Ενιαίου Κρατικού Φορέα που θα κατέχει τα υλικά (τσιμέντο, σίδηρο, αδρανή υλικά κλπ.) και μηχανήματα κατασκευής, θα κατανέμει σχεδιασμούς χρηματοδότησης και το εργατικό δυναμικό στο σύνολο των δραστηριοτήτων, όπως μελέτη - κατασκευή - έλεγχος - συντήρηση δημοσίων έργων και λαϊκής κατοικίας.

Θα αξιοποιεί τη συμμετοχή των συνεταιρισμένων αυτοαπασχολούμενων επαγγελματιών, θα χρησιμοποιεί την επιστήμη και την τεχνική με στόχο τα ποιοτικά και φθηνά δημόσια έργα, την προστασία του περιβάλλοντος.

Συνάδελφοι οικοδόμοι,

Η πρόταση αυτή συμφέρει τον κλάδο, την εργατική τάξη και το λαό συνολικά. Είναι ρεαλιστική και επίκαιρη, απαντάει στην τρομοκρατία και τις πιέσεις του κατασκευαστικού κεφαλαίου, απαντάει στο ζήτημα της ανεργίας, δίνει διέξοδο.

Τρομοκρατία στην Κοινοπραξία «ΜΟΡΕΑ»

Κρούσματα τρομοκρατίας και παρεμπόδιση της συνδικαλιστικής δράσης είχαμε το προηγούμενο διάστημα στα εργοτάξια του εθνικού δρόμου Κορίνθου - Τρίπολης - Καλαμάτας.

Συγκεκριμένα, οι σκευοριτάδες του «ΜΟΡΕΑ» προφανώς με εντολές της εργοδοσίας (των κατασκευαστικών εταιρειών και της κοινοπραξίας «ΜΟΡΕΑ» που της έχει παραχωρηθεί η ληστική εκμετάλλευση του έργου), κατεβάζουν πανό της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, του ΠΑΜΕ και του Συνδικάτου Οικοδόμων Αρκαδίας -Μεσσηνίας, που προπαγάνδιζαν την απεργία στις 21 Οκτώβρη, που απαιτούσαν τη διεκδίκηση μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στα εργοτάξια, την εφαρμογή των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας που έχουν υπογραφεί από την Ομοσπονδία.

Είναι γελασμένη η εργοδοσία αν νομίζει ότι μπορεί να παρεμποδίσει τη συνδικαλιστική δράση στα εργοτάξια.

Το ταξικό κίνημα δεν φιμώνεται.

Το επόμενο διάστημα τα ταξικά συνδικάτα Αρκαδίας - Μεσσηνίας, το ΠΑΜΕ και η Ομοσπονδία θα εντείνουν τη δράση τους, θα πάρουν μέτρα για να οργανωθεί η πάλη για μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας στις σήραγγες και στα εργοτάξια, για εφαρμογή των ΣΣΕ, για κατάργηση των διοδίων, για μαζικές εγγραφές των εργαζομένων στα συνδικάτα, προκειμένου να δυναμώσει η αντίσταση στα σχέδια της εργοδοσίας. Ηδη, οι 60 και πλέον εργαζόμενοι στην ΠΟΤΑ Μεσσηνίας εγγράφηκαν μόνο σε μια μέρα στο συνδικάτο της Καλαμάτας.

Αναχώματα στη λαϊκή δυσανεμία αναζητεί η κυβέρνηση

Αναχώματα στη λαϊκή δυσανεμία επιχειρεί να ορθώσει η κυβέρνηση, αναμένοντας επιδείνωση της καπιταλιστικής κρίσης, δίχως όμως την ίδια στιγμή να κάνει βήμα πίσω από την πολιτική που «γεννά» την ίδια την κρίση.

Αντίθετα, αντιμετωπίζει την κρίση ως «ευκαιρία» για να επιταχύνει την αντιλαϊκή επίθεση, μέσω της υλοποίησης των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων, γεγονός που φάνηκε καθαρά και από τη συνεργασία του πρωθυπουργού με τον υπουργό Μεταφορών, όπου αποφασίστηκαν τα επόμενα βήματα για την ιδιωτικοποίηση της «Ολυμπιακής», των περιφερειακών αεροδρομίων, του ΟΣΕ, του δικτύου οπτικών ινών νέας γενιάς, καθώς και η πλήρης απελευθέρωση των αγορών στις χερσαίες μεταφορές.

Το πλαίσιο αυτής της πολιτικής το έδωσε ο ίδιος ο Κ. Καραμανλής, μιλώντας σε εκδήλωση του «Ινστιτούτου Δημοκρατίας Κ. Καραμανλής» με θέμα «Το μέλλον της Ευρώπης». Ο πρωθυπουργός από τη μια επανέλαβε την εκτίμησή του ότι «όλες οι χώρες, όλοι οι λαοί της Ευρώπης, είμαστε αντιμετώπιμοι με τις επιπτώσεις μιας πρωτόγνωρης και πολύπλευρης οικονομικής κρίσης, με απρόβλεπτη τροπή, διάρκεια και ένταση», επισημαίνοντας ότι

«η αβεβαιότητα της χρηματοπιστωτικής κρίσης παρατείνεται και η πίεση της οικονομικής ύφεσης αυξάνεται σ' ολόκληρη την Ευρώπη». Από την άλλη τάχθηκε υπέρ της συνέχισης των «μεταρρυθμίσεων» ως μονόδρομου για την αντιμετώπιση της κρίσης. «Η ΕΕ είναι ανάγκη να επιμείνει στη στρατηγική των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων, που είναι αναγκαίες για να καταστήσουν την οικονομία της πιο ανταγωνιστική, πιο ανθεκτική» είπε χαρακτηριστικά. Δεν παρέλειψε μάλιστα να προβάλει τον παντελώς αναληθή ισχυρισμό για τη δήθεν «ασφάλεια που παρέχει η ΕΕ στους πολίτες της» απέναντι στην κρίση, επιχειρώντας να δικαιώσει την επιλογή της ένταξης της χώρας σε αυτή.

Την ίδια στιγμή, ωστόσο, η κυβέρνηση κλιμακώνει την επικοινωνιακή καμπάνια, με στόχο να ενισχύσει το «φιλολαϊκό προφίλ» της. Επαναλαμβάνει μονότονα ότι η μόνη έγνοια της είναι να προστατεύσει τους οικονομικά ασθενέστερους από την κρίση, παρ' όλο που την ίδια στιγμή δε βρίσκει ούτε ένα ευρώ για τους συνταξιούχους και προσφέρει 28 δισ. ευρώ για τη στήριξη της κερδοφορίας των τραπεζών. Προκειμένου να θολώσει τα νερά, η κυβέρνηση διαρρέει ότι επίκειται «πακέτο» ενίσχυσης των «πλέον ευπαθών κοινωνι-

κών ομάδων», ενώ ενθαρρύνει τις φραστικές επιθέσεις κατά των τραπεζών και των επικεφαλής των πρώην ΔΕΚΟ, «δίνοντάς» τους ως σάκους του μποξ για λαϊκή εκτόνωση.

Επίσημα, η κυβέρνηση χρησιμοποιεί «διπλή γλώσσα» απέναντι στις τράπεζες. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος από τη μια χαρακτηρίσε «απολύτως καταδικαστέα» την ενέργεια των τραπεζών να υπερασπιστούν όρους δανεισμού που τα δικαστήρια έχουν χαρακτηρίσει καταχρηστικούς, αλλά από την άλλη δικαιολόγησε πλήρως τη γενικότερη ληστρική λειτουργία και τη στάση τους απέναντι στην κρίση, υιοθετώντας μάλιστα όλα τα «επιχειρήματά» τους, όπως ότι «έχει στερέψει το χρήμα στη διατραπεζική αγορά» και γι' αυτό αναγκάζονται να δανειζονται ακριβά...

Από τη θέση αυτή ο Ευ. Αντώνιος αφενός υπερασπίστηκε το σχέδιο στήριξης των τραπεζών, ενώ ταυτόχρονα επιτέθηκε στο ΠΑΣΟΚ για την πρότασή του να καθοριστούν νομοθετικά τα επιτόκια. Με την πρόταση αυτή, το ΠΑΣΟΚ «επιδεικνύει επικίνδυνη άγνοια» είπε, υποστηρίζοντας ότι αν γίνει κάτι τέτοιο «τα πιστωτικά ιδρύματα θα κλείσουν τους κρουνοί»(!) και «η αγορά θα στερέψει παντελώς από χρήμα».

Φάκελοι επί φακέλων για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής. Η κυβέρνηση έχει στρωμαχτεί έντονα τόσο με τα σκάνδαλα όσο και με τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης

«Φύκια» για... μεταξωτές κορδέλες από το ΠΑΣΟΚ

Τα «φύκια» των προτάσεών του για δήθεν... «μείωση των επιτοκίων», για «μεταξωτές κορδέλες», επιχειρεί να πουλήσει το ΠΑΣΟΚ, σε μια προσπάθεια να παραπλανήσει τα λαϊκά στρώματα και να συγκαλύψει ότι μοναδικός γνώμονας των θέσεών του για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης είναι η διασφάλιση των συμφερόντων του τραπεζικού κεφαλαίου.

Την ίδια στιγμή, σε όλους τους τόνους και στηρίζοντας κάθε ευρωενωσιακή αντιλαϊκή κατεύθυνση, ο εκπρόσωπος Τύπου του ΠΑΣΟΚ, Γ. Παπακωνσταντίνου, ξεκαθάρισε ότι ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ δε ζητάει τη «χαλάρωση του Συμφώνου Σταθερότητας» γιατί, όπως τόνισε, «δε μας ενδιαφέρει η έννοια "χαλάρωση", δε μας ενδιαφέρει δηλαδή το ελληνικό κράτος να μπορεί να ξοδέψει περισσότερα χρήματα σπαταλώντας τα!»

Οξύνοντας την αποπροσανατολιστική κοινοτική διαμάχη με την κυβέρνηση και αφού πρώτα ο ίδιος ο Γ. Παπανδρέου διαβεβαίωσε τους τραπεζίτες κατά τη διάρκεια των συναντήσεων μαζί τους ότι το ΠΑΣΟΚ θα συνδράμει τα μέγιστα για να εξασφαλίσουν «κεφαλαιακή επάρκεια» φορτώνοντας τα βάρη στο λαό, ο Γ. Παπακωνσταντίνου αναλώθηκε σε μια «κορορομαχία» με τον κυβερνητικό εκπρόσωπο.

Αφορμή αποτέλεσε η πρόταση του Γ. Παπανδρέου να προχωρήσει η κυβέρνηση σε «νομοθετικές πρωτοβουλίες για τη μεί-

ωση των επιτοκίων», με την οποία το ΠΑΣΟΚ επιχειρεί να φορέσει το φιλολαϊκό του προσωπείο και να παρουσιαστεί ως προστάτης των δανειοληπτών, όταν επί της ουσίας επιχειρεί να στηρίξει τα συμφέροντα των τραπεζών. Το ΠΑΣΟΚ, συγκεκριμένα, προτείνει για την προστασία των δανειοληπτών «το κυμαινόμενο επιτόκιο που εφαρμόζεται στις συμβάσεις να μειώνεται υποχρεωτικά κάθε φορά που μειώνεται το επιτόκιο αναφοράς, που έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση και τουλάχιστον στο αντίστοιχο με τη μείωση αυτή ποσοστό».

Αυτή η διατύπωση έρχεται «κουτί» στις τράπεζες, αφού η μοναδική προσαρμογή που υποτίθεται ότι πρέπει να κάνουν είναι να εφαρμόζουν αμέσως τις μειώσεις των επιτοκίων και όχι σε 3-4 βδομάδες που κάνουν τώρα. Το πρόβλημα, ωστόσο, βρίσκεται ακριβώς σε αυτό το... «επιτόκιο αναφοράς», μια και οι τράπεζες έχουν δώσει δάνεια με διαφορετικά «επιτόκια αναφοράς», με αποτέλεσμα για ίδια ποσά δανείων να ισχύουν πολύ διαφορετικά επιτόκια. Είναι ενδεικτικό ότι στεγαστικά δάνεια «κυμαινόμενου επιτοκίου» ξεκινούν από επίπεδα κάτω του 4,5% και ξεπερνούν το 7,7%. Το ΠΑΣΟΚ λοιπόν δεν... κόπτεται για τα ληστρικά επιτόκια των τραπεζών, τα οποία δε θίγει, αλλά προτείνει κάποιες ελάχιστες πιθανές μειώσεις πάνω σ' αυτά...

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Βγάλε μόνος τα συμπεράσματά σου

Αυτοί που λένε ότι αγκομαχάει η οικονομία, αυτοί που λένε ότι δεν μπορούν να δώσουν αυξήσεις γιατί δεν επιτρέπει η ανταγωνιστικότητα και η καπιταλιστική ανάπτυξη, αυτοί που με εντολή τους στους ανθρώπους τους στη ΓΣΕΕ υπέγραψαν αυξήσεις - ψίχουλα και οδηγούν τους εργαζομένους στη φτώχεια και την εξαθλίωση αποφάνθηκαν στη Βουλή διαφορετικά για την τσέπη τους, «αύξηση 300 ευρώ το μήνα στο μισθό τους». Ετσι είναι. Οποιος έχει μαχαίρι, τρώει πεπόνι.

Η κυβέρνηση της ΝΔ έφερε στη Βουλή τον προϋπολογισμό του Κοινοβουλίου κατ' επέκταση και τις αυξήσεις των μισθών των βουλευτών που προβλεπό-

ταν να είναι στο ύψος του πληθωρισμού. Πρακτικά σημαίνει περίπου 300 ευρώ αύξηση το μήνα.

Εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ τοποθετήθηκε ο **Θόδωρος Πάγκαλος**, ο οποίος υποστήριξε ότι η καταψήφιση του προϋπολογισμού λόγω των τιμαριθμικών αυξήσεων είναι... αντεργατική πράξη. Οπως είπε, «είναι δυνατόν η Βουλή να δώσει σε όλη την κοινωνία και σε όλη την οικονομία το παράδειγμα παρα-

βίασης της αρχής που λέει ότι όλοι δικαιούνται την τιμαριθμική αύξηση». Συνέχισε λέγοντας πως «είναι πολύ επικίνδυνο, πολύ αντεργατικό και πολύ αντιλαϊκό, γιατί δίνουν ένα παράδειγμα στους εργοδότες όλης της χώρας ότι μπορούν και αυτοί να κινηθούν προς αυτήν την κατεύθυνση!». Μόνο που η τιμαριθμική αύξηση δεν είναι στα 600 ευρώ που παίρνει ο εργαζόμενος, αλλά στο μισθό που παίρνουν οι βουλευτές.

Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΚΚΕ, **Αχιλλέας Κανταρτζής**, σημείωσε ότι το συγκεκριμένο άρθρο «δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες που τα βάρη της κρίσης φορτώνονται μονόπλευρα στους εργαζομένους, σε συνθήκες που η ανεργία παίρνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις, σε συνθήκες που η λιτότητα και η ακρίβεια ροκανίζουν τα λαϊκά εισοδήματα. Και όλοι μας γνωρίζουμε τη δικαιο-

λογημένη ευαισθησία και αγανάκτηση που υπάρχει στην κοινωνική γνώμη. Δε λαϊκίζουμε. Βεβαίως, δεν ισχυριστήκαμε και δεν ισχυριζόμαστε ποτέ ότι μ' αυτή την αύξηση θα μπορούσαν να λυθούν όλα τα ζητήματα». Συνέχισε, επισημαίνοντας πως «δεν μπορούμε να μετράμε με δύο μέτρα και δύο σταθμά. Τι θα πούμε, πραγματικά, στον εργάτη, στον εργαζόμενο που ζει με το κατώτερο μεροκάματο των 30 ευρώ, όπως προβλέπει η Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, που υπέγραψε η ΓΣΕΕ με τους εργοδότες και την επικρότησαν τα δύο μεγάλα κόμματα;».

«Παρών» ψήφισαν ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και ο ΛΑΟΣ. Δηλαδή, «τραβάτε με κι ως κλαίω».

ΟΜΟΦΩΝΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Καταργούν τον σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας

Η Ολομέλεια της Διοίκησης της Ομοσπονδίας Οικοδόμων σε συνεδρίασή της στις 9 Νοέμβρη, καταδικάζει την Απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το διαχωρισμό του εργασιμου χρόνου σε «ενεργό» και «ανεργό» και την επιμήκυνση του χρόνου εργασίας σε 65 ώρες την εβδομάδα σε 12μηνη βάση.

Η απόφαση αυτή έρχεται σε συνθήκες κρίσης για τους καπιταλιστές και στην προσπάθειά τους να φορτώσουν τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων, φτάνοντας στα άκρα την εκμετάλλευση και το ξεζούμισμα της εργατικής τάξης.

Οι οικοδόμοι έχουν νιώσει στο πετσί τους τη δουλειά ήλιο με ήλιο, το σπαστό ωράριο με τη μεσημεριανή διακοπή, την παράταση του ωραρίου για την προμήθεια των υλικών, την αναμονή των εταιρειών μπετού, εργαλείων, την αναμονή και παράταση του χρόνου εργασίας από τις καιρικές συνθήκες, (βροχή, υψηλές θερμοκρασίες) και όλα αυτά με απλήρωτη ανασφάλιστη εργασία.

Καταδικάζουμε τα κόμματα της πλουτοκρατίας, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, τον ΣΥΝ και το κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, που με όλες τις δυνάμεις τους, χωρίς δισταγμό, ψήφι-

σαν αυτήν την απόφαση. Η υποκρισία δεν έχει όρια από εκείνες τις δυνάμεις που από τη μια, με χέρια και με πόδια ψηφίζουν το ξεζούμισμα των εργατών και την επιστροφή στο Μεσαίωνα, και από την άλλη κλαίγονται για τις γενιές των 400 και των 700 ευρώ.

Η απόφαση αυτή αποτελεί στρατηγική επιλογή του κεφαλαίου, χτυπά ευθέως και στοχεύει στην κατάργηση του σταθερού ημερήσιου χρόνου εργασίας, στην κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, στην προώθηση των ατομικών συμβάσεων. Παραδίδει τους εργαζομένους βορά στις ορέξεις της πλουτοκρατίας.

Η Ομοσπονδία Οικοδόμων καλεί τα συνδικάτα - μέλη της και τους εργαζομένους στα εργοτάξια και εργοστάσια, στους τόπους δουλειάς, να δώσουν αποφασιστικά τη μάχη:

- Να ακυρώσουν στην πράξη αυτή την απόφαση.

- Να δυναμώσουν την ενότητα και τη μαζικοποίηση των συνδικάτων.

- Να δώσουν αποφασιστικά τη μάχη για τις νέες κλαδικές συμβάσεις του 2009.

- Να καταδικάσουν στην πράξη την ΕΕ και τις πολιτικές δυνάμεις των ευρωλάγων.

Πέρασαν ήδη τρεις μήνες που όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης «βομβαρδίζουν» τον ελληνικό λαό με όλες τις πτυχές της υπόθεσης της Μονής Βατοπεδίου, αλλά δεν έχουν ακόμη φωτιστεί οι βασικές αλήθειες γύρω από το τεράστιο αυτό θέμα. Μια υπόθεση που η ουσία της βρίσκεται στις διαχρονικές πολιτικές ευθύνες των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Ας πούμε, λοιπόν, μερικές βασικές αλήθειες:

1. Διάφορες εκκλησιαστικές μονές και μητροπόλεις κραδαίνοντας αμφίβολης αξίας βυζαντινά χρυσόβουλα, πατριαρχικά σιγίλια και οθωμανικά φερμάνια και χοτζέτια της ντροπής, της εποχής της τουρκοκρατίας, επί δεκαετίες προσπαθούν να σφετεριστούν τεράστιες δημόσιες εκτάσεις και να τις μετατρέψουν σε «φιλέτα» κερδοσκοπίας, είτε μόνες τους, είτε σε συνεργασία με εταιρείες. Όλα αυτά τα χαρτιά που ανασύρονται για να νομιμοποιηθούν οι εκκλησιαστικές διεκδικήσεις, δε θα έπρεπε να έχουν καμία απολύτως αξία από το 1828, δηλαδή από την απελευθέρωση της χώρας.

Θυμίζουμε ότι ο πρώην πρόεδρος του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, Μιχάλης Δεκλερής, είναι απόλυτα σαφής: «Κανένα παραχωρητήριο ή χρυσόβουλο δεν έχει ισχύ, μετά τη δημιουργία του νεοελληνικού κράτους, στο οποίο ανήκουν ακτές και δάση. Το Σύνταγμα ορίζει ξεκάθαρα την κυριότητα αυτή και όποιος δεν το εφαρμόζει πρέπει να τιμωρηθεί».

Ομως, από πού κι ως πού, μονές εμφανίζονται να έχουν στην κατοχή τους δημόσια περιουσία; Ποιος αναγνωρίζει τους όποιους τίτλους ιδιοκτησίας και δίνει τη δυνατότητα να γίνονται συνδιαλλαγές με εκτάσεις, λίμνες, βουνά, πηγές, που θα έπρεπε να είναι λαϊκή περιουσία; Μα οι νόμοι του αστικού κράτους, που από το 1981 έχουν ψη-

Αριστερά, η Μονή Βατοπεδίου στο Αγίον Όρος. Δεξιά, μέρος των εκτάσεων που διεκδικεί το μοναστήρι στο Γραμματικό Αττικής

ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ

Το ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας και οι ευθύνες

φίσει ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Νόμοι που κανένα από τα δύο κόμματα όταν ήταν κυβέρνηση και κανένας αστικός θεσμός δεν έχει αποσύρει, αφού γι' αυτούς η ιδιοκτησία αντιμετωπίζεται ως «ιερό» δικαίωμα. Είναι χαρακτηριστικό ότι η όποια κριτική ασκούσαν και ασκούν από τη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης, αφορά το εάν στη διαδικασία της επιχειρηματικής συμφωνίας υπάρχει ή δεν υπάρχει μίζα για πολιτικά πρόσωπα ή εάν η συμφωνία ήταν ή δεν ήταν συμφέρουσα για το Δημόσιο και άλλα παρόμοια. Η ουσία της υπόθεσης, το γεγονός δηλαδή ότι, η όποια συμφωνία γίνεται, αφορά δημόσια περιουσία που πρέπει να ανήκει στο λαό, δεν τους αγγίζει καθόλου. Γιατί πολύ απλά εκπροσωπούν τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

2. Είναι χαρακτηριστικό ό- τι σε ό,τι αφορά την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου, βλέπουμε ότι το πρωτόκολλο παράδοσης της Λίμνης Βιστονίδας σ' αυτήν, έγινε με υπογραφή υπουργού της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Πάνω σ' αυτήν την υπογραφή, αλλά και σε άλλες προσχηματικές και «φωτογραφικές» γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου και άλλων υπηρεσιών που υποτίθεται υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον, «πάτησε» η κυβέρνηση της ΝΔ για να ανταλλάξει τη λίμνη με άλλες δημόσιες εκτάσεις - «φιλέτα» και κτίρια, την κατασκευή των οποίων χρυσοπλήρωσε ο ελληνικός λαός.

Η ίδια περίπου διαδικασία ακολουθήθηκε και στο θέμα της Μονής Τοπλού Λασιθίου,

εκεί όπου αναπτύσσονται «ιερές μπιζνες», σε συνεργασία με πολυεθνικό όμιλο και σε έκταση 26.000 στεμμάτων σε μια περιοχή ενταγμένη στο δίκτυο «Νατούρα». Και εδώ τα οθωμανικά φερμάνια αναγνωρίστηκαν επί κυβέρνησης της ΝΔ το 1991, ενώ το 1998 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τη σειρά της παραιτήθηκε από τη διεκδίκηση των εκτάσεων αυτών.

Το ίδιο έγινε και στην υπόθεση της διεκδίκησης των 36.000 στρεμμάτων από τη μονή του Αγίου Όρους Μεγίστης Λαύρας στη νότια Σκύρο, όπου θέλει να δημιουργήσει τεράστιο Αιολικό Πάρκο. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2001 έβαλε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους να γνωμοδοτήσει θετικά υπέρ της μονής και στη συνέχεια το κράτος παραιτήθηκε από τη διεκδίκησή τους.

3. Οι κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ δε βάζουν πλάτες τυχαία για να νομιμοποιήσουν οι μονές τις διεκδικήσεις τους. Πρόκειται για συνειδητή πολιτική επιλογή. Πρόκειται για μια πολιτική που προωθεί την εμπορευματοποίηση της γης, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας γενικότερα, ώστε να δημιουργηθούν νέοι διέξοδοι κερδοφορίας του συσσωρευμένου πλούτου του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτό, άλλωστε, φαίνεται και από το γεγονός ότι τα δύο αυτά κόμματα προώθησαν και προωθούν μια σειρά από δασοκτόνους νόμους (ακόμη και καταστροφικές αναθεωρήσεις του Συντάγματος), προκειμένου να αποχαρακτηριστούν δάση και να παραδοθούν στην εμπορευματοποίηση.

4. Για όλες αυτές τις αλήθειες δε μιλούν ούτε τα α-

στικά κόμματα, ούτε και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Αρκούνται μόνο σε μια επιδερμική αναφορά στα σκάνδαλα και σε κάποιες αποκαλύψεις, προσέχοντας, όμως, να μη θίξουν την ουσία που τα προκαλεί. Κι όχι μόνο αυτό. Μέσα από την έντονη αυτή προβολή του σκανδάλου, προσπαθούν να κρύψουν άλλες πολιτικές ή επιχειρηματικές «κόντρες» για τη νομή της εξουσίας, αλλά και να αποπροσανατολίσουν το λαό από άλλα μεγάλα προβλήματα που τον απασχολούν.

5. Το κύριο πλέον είναι να επιστραφούν εδώ και τώρα διά νόμου όλες οι εκτάσεις και η δημόσια περιουσία, που με διάφορα προσχήματα έχει εκχωρηθεί στην εκκλησία, στις μονές και σε άλλα ιδιωτικά συμφέροντα. Να καταργηθεί το νομικό πλαίσιο που μαζί οικοδόμησαν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, ώστε να αφαιρεθεί κάθε ιδιοκτησιακό δικαίωμα στα δάση, στους ορεινούς όγκους, στις παραλίες και στους βιότοπους από μοναστήρια και επιχειρηματικούς ομίλους.

Αν δε γίνει αυτό, όσες εξεταστικές ή προανακριτικές και να γίνουν, όσοι πολιτικοί κι αν φτάσουν στο εδώλιο του κατηγορουμένου, η δημόσια περιουσία, τα δάση και οι ακτές της χώρας, πάντα θα κινδυνεύουν από «ιερές» ή ανιερές μπιζνες...

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Οι προτάσεις μας για ΟΕΚ στην υπηρεσία των εργαζομένων

Το Ολυμπιακό Χωριό από το οποίο κονόμησαν οι κατασκευαστικές εταιρείες και οι εταιρείες - χορηγοί των Ολυμπιακών Αγώνων. Σήμερα η κυβέρνηση ετοιμάζεται να βάλει στην ίδια περπατησιά τον ΟΕΚ με την κατασκευή του Μεσογειακού Χωριού, στο Βόλο

Οι τραπεζίτες εμπέδωσαν για τα καλά την εξαγγελία του Πρωθυπουργού ως εγγυητή του τραπεζικού κεφαλαίου. Ετσι ερμηνεύονται οι πληροφορίες, που είδαν το φως της δημοσιότητας, σχετικά με απαίτηση της «Eurobank» και της «Probank» για αύξηση των επιτοκίων, των διπλοεπιτοκούμενων δανείων που χορηγεί ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) στους δικαιούχους του.

Οι τραπεζίτες, ξεσαλωμένοι από τις εξαγγελίες της κυβέρνησης, ψάχνουν τρόπο αντικατάστασης του επιτοκίου αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το οποίο είναι 4,25 με το επιτόκιο της «Euribor» που σήμερα είναι 5,31%. Αυτό αυτόματα σημαίνει εκτίναξη της δανειοληπτικής δόσης του δικαιούχου προς τα πάνω.

Την απόλυτη ευθύνη για την εξέλιξη αυτή την έχουν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας που έχουν μετατρέψει τον ΟΕΚ σε «παχιά αελάδα» για τους τραπεζίτες και τους δικαιούχους σε θύματα της κερδοσκοπίας των τραπεζών.

Ο ΟΕΚ αντί να δίνει δάνεια από ίδια κεφάλαια στους δικαιούχους, τους στέλνει πελάτες στα νύχια των αρπακτικών τραπεζικού κεφαλαίου. Είναι χαρακτηριστικό ότι μόνο το 2007 ο ΟΕΚ πλήρωσε για επιδότηση επιτοκίου στις τράπεζες 140 εκατομμύρια ευρώ.

Είναι φανερό ότι οι δικαιούχοι του ΟΕΚ καλούνται να πληρώσουν «το μάρμαρο» της οικονομικής κρίσης. Καλούνται να βάλουν πλάτη για τη σωτηρία του τραπεζικού συστήματος.

Οι δικαιούχοι και όσοι έχουν πάρει δάνειο, θα πληρώσουν διπλά το μάρμαρο, από τη μια με την αφαιμάξη των οικονομικών του ΟΕΚ και από την άλλη με την αύξηση της δικής τους συμμετοχής στο επιτόκιο του δανείου και βεβαίως το πρόβλημα θα γίνει αφόρητο όταν θα σταματήσει η επιδότηση από τον ΟΕΚ και το Δημόσιο και ο δι-

καιούχος θα πληρώσει ολόκληρο το επιτόκιο.

- Καταγγέλλουμε τη μεθόδευση κυβέρνησης - τραπεζών που βρίσκεται σε εξέλιξη και στοχο έχει την αύξηση των επιτοκίων.

- Καλούμε την κυβέρνηση και τον ΟΕΚ να σταματήσει να στέλνει τους δικαιούχους - πελάτες στις τράπεζες, να χορηγεί δάνεια στους δικαιούχους άτοκα, από ίδια κεφάλαια του ΟΕΚ και στο ύψος της αξίας της κατοικίας.

- Να ενεργοποιηθεί η απόφαση του ΔΣ του Οργανισμού για τη μεταφορά υπολοίπου από τους δανειολήπτες σε τρά-

πεζα της αρεσκείας τους.

Η Ομοσπονδία με το Συνδικάτο Αθήνας συναντηθήκαμε με τον Πρόεδρο του ΟΕΚ και του θέσαμε την πρότασή μας σχετικά με τον Οργανισμό:

- «Κύριε Πρόεδρε, συνολικά έχουμε διαφορετική αντίληψη από την κυβέρνηση και το ΔΣ του ΟΕΚ για τον Οργανισμό, τη λειτουργία και τον προσανατολισμό του. Κι αυτό γιατί:

- Ο Οργανισμός λειτουργεί όχι στην κατεύθυνση εξασφάλισης φθηνής στέγης στους δικαιούχους - που έχει τέτοια δυνατότητα - αλλά στην κατεύθυνση εξυπηρέτησης πολιτικών σκοπιμοτήτων. Στην ουσία είναι

«πλυντήριο» γραμμάτων, προεκλογικών δεσμεύσεων της εκάστοτε κυβέρνησης.

- Λειτουργεί ως ατζέντης των τραπεζών, των κατασκευαστικών εταιρειών, των εργολάβων και των κατασκευαστών.

- Χρησιμοποιείται από τις κυβερνήσεις για να λύσουν ζητήματα που οι ίδιες έπρεπε να λύσουν από τον κρατικό κορβανά. Για παράδειγμα, από την κατασκευή του Ολυμπιακού Χωριού κονόμησαν οι κατασκευαστικές εταιρείες και οι εταιρείες - χορηγοί των Ολυμπιακών Αγώνων. Σήμερα, ξανά, η Κυβέρνηση ετοιμάζεται να βάλει στην ίδια περπατησιά τον ΟΕΚ με την κα-

τασκευή του Μεσογειακού Χωριού, στο Βόλο.

Μας βρίσκουν αντίθετους τα προγράμματα:

α) Αγοράς κατοικίας μέσω τραπεζών, δηλαδή επιδότηση επιτοκίου. β) Το πρόγραμμα ΠΑΚΑΔΙ, πρόγραμμα αγοράς κατοικίας έτοιμων διαμερισμάτων, γιατί οι δικαιούχοι τα αγοράζουν πανάκριβα, με τιμές αγοράς.

Εχετε υποχρέωση να διευκρινίσετε τα εξής ζητήματα που φρενάρουν τον Οργανισμό:

1. "Βαμβακουργία Βόλου"

(μετοχές - βιβλίο υποχρεώσεων τρίτων).

2. Ποιοι ευθύνονται για τα άτοκα χρήματα στις τράπεζες.

3. Οικόπεδο στη Μάνδρα Αττικής, που αγοράστηκε από τον ΟΕΚ, ενώ γνώριζε ότι από κάτω υπάρχουν στοές, μη αποτέλεσμα σήμερα να είναι αδύνατον να οικοδομηθεί.

4. Ποιοι έχουν συμφέρον από τον αμίαντο.

Τι προτείνουμε:

- Η ανεργία, η ανασφάλιστη εργασία, οι νέες μορφές απασχόλησης θα μειώσουν τα έσοδα του Οργανισμού. Εχουν τεράστιες ευθύνες οι κυβερνήσεις ΝΔ - ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό προειδοποιούμε: Καμία σκέψη για περικοπή προγραμμάτων!

- Το ΙΚΑ άμεσα να καταβάλει στον Οργανισμό το ποσό του 1,5 δισ. ευρώ που χρωστάει από τη συνεισφορά, ώστε να αναθερμανθεί η δραστηριότητα του Οργανισμού.

- Να ενισχυθεί αποφασιστικά το κατασκευαστικό πρόγραμμα.

- Να ενισχυθεί το πρόγραμμα επισκευής, επέκτασης, αποπεράτωσης.

- Να δοθούν άτοκα δάνεια από κεφάλαια του οργανισμού και στο ύψος της αξίας της κατοικίας.

- Άμεσα να λυθεί το ζήτημα των τόκων υπερημερίας. Είναι αδύνατον οι τράπεζες να εισπράτουν 2,5 τόκους υπερημερίας και ο Οργανισμός 11,25 ευρώ, δηλαδή, ο Οργανισμός να είναι ο μεγαλύτερος τοκογλύφος των τόκων υπερημερίας. Να σταματήσει η κεφαλαιοποίησή του.

- Να αυξηθούν οι εισφορές του κράτους. Σήμερα δεν καταβάλλει ούτε τα 100 εκατομμύρια δρχ. που προβλέπονται από τον νόμο.

- Να σταματήσει η οικονομική αιμοραγία του Ολυμπιακού Χωριού. Να ενταχθεί στο Δήμο, να καθοριστεί η αξία του τ.μ. Να διαλυθεί η «ΟΧ ΑΕ», που απασχολεί άσκοπα 120 εργαζομένους.

- Για όσο διάστημα λειτουργεί το πρόγραμμα επιδότησης επιτοκίου να ισχύσει το 50-50 με το κατασκευαστικό».

ΤΟ ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΕΗ

Νέο χτύπημα στο εργατικό λαϊκό εισόδημα

Οργή και αγανάκτηση προκαλούν στα λαϊκά στρώματα οι μεθοδεύσεις της διοίκησης της ΔΕΗ και της κυβέρνησης για την επιβολή νέων μεγάλων ανατιμήσεων στα τιμολόγια του ηλεκτρικού ρεύματος, προς όφελος των μεγαλομετόχων της ΔΕΗ και των υπόλοιπων ιδιωτών παραγωγών. Πρόκληση και νέο χτύπημα στα εργατικά λαϊκά εισοδήματα χαρακτηρίζει το ΠΑΜΕ την προσπάθεια της ΔΕΗ να επιβάλει και πάλι αυξήσεις στα τιμολόγια της επιχείρησής και με ανακοίνωσή του σημειώνει:

«Οι καθημερινές ανατιμήσεις στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, καθώς και οι αυξήσεις που η διοίκηση της ΔΕΗ επιχειρεί να επιβάλει στους λογαριασμούς της, είναι αποτέλεσμα της απελευθέρωσης της αγοράς και της απελευθέρωσης της ενέργειας με την "ιδιωτικοποίηση" της ΔΕΗ και με στόχο την αύξηση των κερδών του κε-

φαλαίου. Αυτή την πολιτική ακολουθούν χρόνια τώρα οι γαλαζοπράσινες κυβερνήσεις. Οι εργαζόμενοι πρέπει να κρίνουν τα κόμματα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, από τη στάση τους απέναντι στη Συνθήκη του Μάαστριχτ, την ελεύθερη κίνηση του κεφαλαίου. Αυτές οι ανατιμήσεις πλήττουν και φέρνουν σε απόγνωση την εργατική λαϊκή οικογένεια και χειροτερεύουν ακόμα παραπέρα τη θέση της.

Αποδεικνύουν για ακόμη μια φορά ότι οι διακηρύξεις για απελευθέρωση και ανταγωνιστικότητα, που θα ωφελήσουν τάχα τους εργαζομένους, δεν είναι παρά προπαγάνδα του κεφαλαίου, των πολιτικών και συνδικαλιστικών εκπροσώπων τους, με στόχο την ενσωμάτωση των εργαζομένων στη λογική τους.

Το ΠΑΜΕ καταγγέλλει αυτή την πολιτική και

καλεί τους εργαζομένους να την καταδικάσουν. Τους καλεί να πάρουν μαζικά, αποφασιστικά μέτρα στα συλλαλητήρια του ΠΑΜΕ στις 27 Νοέμβρη σε όλη την Ελλάδα και στην Αθήνα στην Ομόνοια στις 6.30 μ.μ. Στην πανεργατική απεργία στις 10 Δεκέμβρη και στην απεργιακή συγκέντρωση στις 10.30 το πρωί στην Ομόνοια».

Στο μεταξύ απαντώντας σε ερωτήσεις δημοσιογράφων, ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΗ **Τ. Αθανασόπουλος** διέψευθε τα σενάρια περί παραίτησής, δηλώνοντας: «Δεν έχω υποβάλει την παραίτησή μου. Βέβαια, για ένα στέλεχος όπως εγώ, η παραίτησή του βρίσκεται πάντα στη διακριτική ευχέρεια του πρωθυπουργού και των αρμόδιων υπουργών». Εξάλλου, αυτό που κάνει είναι να εφαρμόζει την πολιτική που του ανέθεσαν. Ο επικεφαλής της ΔΕΗ συμφώνησε μάλιστα ότι «οι αυξήσεις είναι

υπερβολικές, είναι πράγματι πολύ μεγάλες για ανθρώπους που δεν έχουν να πληρώσουν», πρόσθεσε όμως ότι «η παροχή ηλεκτρικής ενέργειας είναι δαπανηρή, έχει ένα κόστος», για να καταλήξει ότι αυτός προτείνει το σωστό και αποφασίζουν το ΔΣ, η ΓΣ και η Πολιτεία. Αυτό συνέβη και το 2008 με τις απανωτές αυξήσεις που αποφάσισε η κυβέρνηση και με τις ρυθμίσεις που προώθησε για την «απελευθέρωση» της αγοράς.

Η Γραμματεία του ΠΑΜΕ Αθήνας, με συνδικαλιστές από Ομοσπονδίες και Συνδικάτα της Αθήνας, προχωρήσαμε την Παρασκευή 14 Νοέμβρη σε παράσταση διαμαρτυρίας στο υπουργείο Ενέργειας και Ανάπτυξης, για την αύξηση των τιμολογίων της ΔΕΗ και απαιτήσαμε άμεσα τη μείωση της τιμής και την κατάργησή του ΦΠΑ και των άλλων φόρων στα τιμολόγια.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΤΕΙ

Αντεπίθεση με συντονισμένο αγώνα

Τα αποτελέσματα της αντιδραστικής πολιτικής ΕΕ - κυβερνήσεως - ΠΑΣΟΚ στην Ανώτατη Εκπαίδευση πυροδοτούν αντιδράσεις στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ. Στο επίκεντρο της επίθεσης του κεφαλαίου μπαίνει η ίδια η μόρφωση. Τα πτυχία των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ μετατρέπονται σε βεβαιώσεις κατάρτισεων και δεξιότητων, ενώ, με την επιχειρούμενη από την κυβέρνηση ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας 36/05 για τα κολλέγια, εξισώνονται με τα τριχρονα υποβαθμισμένα μπάτσελορ και τα πιστοποιητικά των ιδιωτικών «κολεγίων». Στόχος του κεφαλαίου και της ΕΕ είναι η δημιουργία μιας πληθώρας αποφοίτων πολλών ταχυτήτων, με πτυχία χωρίς αξία, χωρίς μόρφωση, αλλά με δεξιότητες και κατάρτισεις, οι οποίοι θα είναι αναγκασμένοι διαρκώς να επανακαταρτίζονται για να έχουν δικαίωμα να... αναζητούν δουλειά.

Αυτή η επίθεση χτυπάει ακόμα πιο έντονα τα ΤΕΙ. Γιατί οι σπουδές στα ΤΕΙ -όσο και αν κατ' όνομα έχουν γίνει «ανώτατα»- παραμένουν υποβαθμισμένες, κατώτερες από εκείνες των πανεπιστημίων. Οι απόφοιτοι των ΤΕΙ είναι φτηνοί και ευέλικτοι εργαζόμενοι, από τα χρόνια των σπουδών τους ακόμη, ενώ από την πρώτη μέρα στη σχολή η τσέπη τους αδειάζει για να αντεπεξέλθουν στις σπουδές τους, καθώς η πολιτική υποχρηματοδότησης της Παιδείας από τις κυβερνήσεις ΝΔ - ΠΑΣΟΚ έχει πολύ πιο έντονα αποτελέσματα στα ΤΕΙ: Οι σπουδαστές αγοράζουν μόνοι τους αναλώσιμα υλικά, ακόμα και τις σημειώσεις που χρειάζονται, ενώ τραγικές είναι οι ελλείψεις σε υποδομές, μόνιμο διδακτικό προσωπικό και εξοπλισμό εργαστηρίων.

Στο προσκήνιο οι ανάγκες των σπουδαστών

Απέναντί τους οι σπουδαστές δεν έχουν μόνο τη μία ή την άλλη έκφραση της αντιλαϊκής πολιτικής. Απέναντί τους έχουν το σύνολο της πολιτικής των μονοπωλίων, που έχει καθορίσει για τους σπουδαστές προδιαγεγραμμένο ρόλο: του πιο φτηνού, του πιο ευέλικτου απασχολήσιμου. Οι σπουδαστές των ΤΕΙ, στη συντριπτική τους πλειοψηφία παιδιά των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, έχουν κάθε λόγο να κρίνουν

«Ανώτατα» αλλά υποβαθμισμένα

Παρ' όλο που το «φιάσκο» της υποτιθέμενης ανώτατοποίησης του ΠΑΣΟΚ έχει ήδη αποκαλυφθεί, στο τραπέζι πέφτουν προτάσεις για «πανεπιστημιοποίηση» των ΤΕΙ! Δηλαδή, για αλλαγή της ταμπέλας των ιδρυμάτων, για αλλαγή του τίτλου τους, χωρίς πάλι καμία ουσιαστική αλλαγή και διαφοροποίηση των προγραμμάτων σπουδών και των

αντικειμένων των τμημάτων των ΤΕΙ. Ταυτόχρονα, οι αυταπάτες ότι δήθεν τα ΤΕΙ αντιμετωπίζονται από την κυβέρνηση ως ισότιμα με τα πανεπιστήμια ενισχύονται και από την επίκληση του νόμου - πλαισίου και του νόμου για τα μεταπτυχιακά. Με το νόμο - πλαίσιο της ΝΔ ισχύει για τα ΤΕΙ και τα πανεπιστήμια το ίδιο θεσμικό πλαίσιο, ενώ με το νόμο για τα

μεταπτυχιακά δίνεται στα ΤΕΙ η δυνατότητα να διοργανώνουν μεταπτυχιακά προγράμματα, με την προϋπόθεση ότι έχουν ήδη εφαρμόσει την «αξιολόγηση». Δηλαδή, η κυβέρνηση έριξε άλλο ένα «καρότο» στις διοικήσεις των ΤΕΙ, προκειμένου να αποσπάσει τη συναίνεσή τους στην εφαρμογή των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων.

τη στάση τους με βάση τη θέση τους ως αυριανών εργαζομένων, στο πλευρό των υπόλοιπων εργαζομένων.

Σε αυτή την πάλη, που οι ίδιες οι εξελίξεις φέρνουν στο προσκήνιο, αναγκαίες είναι οι διεκδικήσεις που ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες των σπουδαστών για μόρφωση και δουλειά με δικαιώματα, που μπορούν να συσπειρώσουν τη συντριπτική πλειοψηφία

των σπουδαστών και να αναδείξουν την ίδια τη δύναμη των σπουδαστών, που έχει κάθε συμφέρον να παλέψει σε γραμμή ρήξης και ανατροπής έναντι της κυρίαρχης πολιτικής. Αυτά τα αιτήματα δεν μπορεί παρά να απαιτούν «κάθετα» τη μη εφαρμογή της κοινοτικής Οδηγίας για τα κολλέγια και την κατάργηση του νόμου για τα ΚΕΣ, την κατάργηση όλων των αντιεκπαιδευτικών

νόμων των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Μόνη ρεαλιστική λύση για το πρόβλημα των ΤΕΙ είναι η συγκρότηση μιας πραγματικά Ενιαίας Ανώτατης Εκπαίδευσης, δημόσιας και δωρεάν, με ενιαίο σκοπό την επιστημονική ειδίκευση. Δημιουργία συστήματος δημόσιων και δωρεάν επαγγελματικών σχολών υψηλού επιπέδου, μετά το 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο, για όσα αντικείμενα

δεν απαιτούν επιστημονική ειδίκευση. Αύξηση της χρηματοδότησης για την Παιδεία στο 15% του κρατικού προϋπολογισμού και κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Παιδεία.

Οι πραγματικοί σύμμαχοι

Είναι κοινά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σπουδαστές σε όλα τα ΤΕΙ.

Παιδιά των πιο φτωχών λαϊκών στρωμάτων, εργάζονται παράλληλα με τις σπουδές τους, το πορτοφόλι τους στενάζει από την υποχρηματοδότηση και τις ελλείψεις, αγκομαχούν για να πάρουν ένα πτυχίο χωρίς αξία, χωρίς αντίκρισμα. Αλλωστε, η υποβάθμιση των ΤΕΙ και των σπουδών τους εντάσσεται ακριβώς στην προσπάθεια διαμόρφωσης του αυριανού ευέλικτου εργαζομένου που απαιτούν οι κατευθύνσεις της ΕΕ. Γι' αυτό και οι σπουδαστές έχουν κάθε λόγο να ζητούν να δράσουν από κοινού και να έχουν στο πλευρό τους την εργατική τάξη, τις ταξικές δυνάμεις στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα για την υπεράσπιση των μορφωτικών και εργασιακών τους δικαιωμάτων.

Την ανάπτυξη ενός ρωμαλέου σπουδαστικού κινήματος, που θα διεκδικεί με βάση τις ανάγκες του, επιδιώκουν να μπλοκάρουν οι δυνάμεις της συναίνεσης και του συμβιβασμού, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, καθώς και οι παρατάξεις τους στα ΤΕΙ. Προσπαθούν να σπείρουν νέες αυταπάτες στους σπουδαστές των ΤΕΙ, να αποπροσανατολίσουν τις διεκδικήσεις τους και ταυτόχρονα να ενισχύσουν το κλίμα της παραίτησης και της απογοήτευσης.

Οι σπουδαστές πρέπει να γυρίσουν την πλάτη τους στις «Σειρήνες» της υποταγής, που τους πουλούν φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Νέα «ανταλλάγματα» και αυταπάτες ψευδελπίγραφης αναβάθμισης πλάσονται και σήμερα από την κυβέρνηση. Επιστρατεύεται η δήθεν κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των ΤΕΙ, προκειμένου να έχει η κυβέρνηση τους σπουδαστές «στο χέρι», ότι τάχα θα έχουν εξασφαλισμένη επαγγελματική προοπτική. Την ίδια στιγμή, η πολιτική της κυβέρνησης χτυπάει βανάουσα τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα όλων των εργαζομένων, ανάμεσά τους και των αποφοίτων των ΤΕΙ. Αλλωστε, τα ίδια τα επαγγελματικά δικαιώματα δεν είναι παρά «φιλολογικές» λίστες μιας σειράς επαγγελματιών με τα οποία «δύναται» να ασχοληθεί ο απόφοιτος και δεν αποτελούν εγγύηση επαγγελματικής αποκατάστασης, πόσο μάλλον δουλειάς με δικαιώματα.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
 Οργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων
 και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 e-mail: omoikel5@otenet.gr
 www.omospondiaoikodomon.gr
 ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
 Ομοσπονδίας Οικοδόμων
 και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
 ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
 ΤΗΛ. 210 5243.785
 ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
 Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
 Διευθύνεται από Επιτροπή
 Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
 Τυποεκδοτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρουονέρι Αττικής

Οχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι,

Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κάποιους άσχετους στο καφενείο, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ, ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Αποκαλύψεις στην Κολομβία για «συμβόλαια θανάτου»

Στις 17 του Νοέμβρη του 2005, ο τότε υπουργός Αμυνας της Κολομβίας, Λουίς Καμίλο Οσπίνα, έστειλε σε όλα τα στρατιωτικά τάγματα και τις ειδικές στρατιωτικές μονάδες το υπόμνημα 029. Σε αυτό το έγγραφο καθορίζονταν τα βραβεία σε χρήμα ή διακοπές που θα λάμβαναν οι στρατιωτικοί, σκοτώνοντας αντάρτες. Το έγγραφο έγινε δεκτό με αγάλλιαση από την πλειοψηφία των στρατιωτικών, ειδικά από τους επαγγελματίες στρατιώτες, που «βάλαν το χακί» σε αναζήτηση χρήματος και δόξας.

Και από εκείνη τη στιγμή αυξήθηκε θεαματικά ο αριθμός των «ανταρτών που σκοτώθηκαν σε μάχη». Τα σώματά τους εμφανίζονταν καθημερινά στα ΜΜΕ. Σώματα διάτρητα από τις σφαίρες και πλάι τους βαρύς οπλισμός που είχε κατασχεθεί. Η στρατιωτική ευφορία, μπροστά στο αιματηρό θέαμα, δεν έλεγε να κοπάσει. Όμως, πρόσφατα αποδείχτηκε ότι απλοί πολίτες δολοφονούνταν και στη συνέχεια παρουσιάζονταν ως επικίνδυνοι αντάρτες που είχαν σκοτωθεί σε μάχη. Μια αλήθεια που οι αγρότες πολλών περιοχών γνώριζαν με πίκρα και πόνο, ωστόσο κανείς δεν πίστευε ή δεν ενδιαφερόταν για τις καταγγελίες τους.

Στο μεταξύ, η «Εκθεση του Θανάτου», που διέταζε το υπόμνημα 029, διευρύνθηκε εντυπωσιακά, ενώ οι καταγγελίες συσσωρεύονταν. Το περιοδικό «Σεμάνα» δημοσίευσε πρόσφατα δύο απίστευτες ιστορίες: Κάποιος πολίτης μαθαίνει ότι ο αδερφός του, που είχε εξαφανιστεί μία μέρα πριν από τη Σοάτσα (οικισμός κοντά στην πρωτεύουσα Μπογκοτά), εμφανίστηκε, σε μία πολύ απομακρυσμένη περιοχή, σε κοινό τάφο, με αντάρτικη στολή. Είχε «σκοτωθεί σε μάχη» ειπώθηκε. Επίσης ένας στρατιώτης κατήγγειλε ότι ανακάλυψε πως συνάδελφοί του θα εκτελούσαν τον αδερφό του για να κερδί-

σουν μερικές μέρες διακοπών και φυσικά δεν κατάφερε να τον σώσει. Απίστευτες, ωστόσο πολύ αληθινές ιστορίες και γνωστές εδώ και πολύ καιρό. Όπως καταγγέλλεται σε έκθεση του «Συντονιστικού Κολομβία - Ευρώπη - Ηνωμένες Πολιτείες», τουλάχιστον ένα άτομο έχανε τη ζωή του κάθε μέρα, θύμα μιας εξωδικαστικής εκτέλεσης από τις δυνάμεις ασφαλείας και το στρατό, τους τελευταίους 18 μήνες, δηλαδή 535 άτομα μεταξύ Γενάρη του 2007 και Ιουλίου του 2008.

Και όμως, μπροστά σ' αυτήν τη βαρβαρότητα, μπροστά σε αυτό το όργιο αίματος, ο πρόεδρος της χώρας, Αλβάρο

Ουρίμπε, το μόνο που βρήκε να κάνει ήταν να αποστρατεύσει 25 υψηλόβαθμους αξιωματικούς, μεταξύ αυτών και τρεις στρατηγούς, για πιθανή σχέση τους με την εξαφάνιση και το θάνατο περίπου 20 νέων στα περίχωρα της Μπογκοτά τον περασμένο Σεπτέμβρη. Λίγο μετά παραιτήθηκε και ο αρχηγός του κολομβιανικού στρατού, στρατηγός Μάριο Μοντόγια, εν μέσω του σκανδάλου και των αποκαλύψεων για τις δολοφονίες αγροτών από στρατιωτικούς.

Στο μεταξύ, οι ιθαγενείς, που συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας, δέχτηκαν στην επαρχία Κάουκα, τον

πρόεδρο Ουρίμπε, για να ξεκινήσει ένας διάλογος γύρω από τα αιτήματά τους, όπως η επιστροφή των εδαφών που τους αρπάχτηκαν και οι άγριες επιθέσεις που υπέστησαν οι κοινότητες των αυτοχθόνων στο πλαίσιο της πολιτικής της «Δημοκρατικής Ασφάλειας» που καθιέρωσε ο πρόεδρος με την ανάληψη της εξουσίας το 2002. Στο τέλος του διαλόγου, που διήρκεσε έξι ώρες, δεν υπήρξε συμφωνία και οι ιθαγενείς αποφάσισαν να συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις τους.

Οι οργανώσεις των ιθαγενών είχαν ξεκινήσει τη «μίνγκα», έτσι ονομάζουν την κινητοποίηση διαμαρτυρίας, την

τρίτη βδομάδα του Οκτώβρη, για να πιέσουν τον πρόεδρο Ουρίμπε να προσέλθει σε διάλογο μαζί τους. Η απάντηση της κυβέρνησης ήταν να στείλει τις δυνάμεις ασφαλείας για να διαλύσουν τα μπλόκα που είχαν στηθεί από τους διαδηλωτές στους δρόμους της νοτιοδυτικής περιοχής της Κάουκα. Η άγρια καταστολή των δυνάμεων ασφαλείας προκάλεσε δύο θανάτους, ενώ δεκάδες ήταν οι τραυματίες. Από τότε, αστυνομικές και στρατιωτικές δυνάμεις περιπολούν δρόμους και κοινότητες στην εν λόγω περιοχή. Μετά την αποτυχία των συνομιλιών με τον πρόεδρο Ουρίμπε το Περιφερεια-

κό Συμβούλιο των Ιθαγενών της Κάουκα αποφάσισε να πραγματοποιήσει μία πορεία, με αφετηρία την πόλη Κάλι, προς την πρωτεύουσα Μπογκοτά.

Ο Ντιανέλ Πνιακουέ, ένας από τους ηγέτες των κινητοποιήσεων, μετά τον αποτυχημένο διάλογο, είπε πως «έχουμε προσέλθει σε πολλά τραπέζια διαλόγου, δε μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα να στησουμε άλλο ένα. Απαιτούμε άμεσες λύσεις». Ενώ αναφερόμενος στην πορεία διαμαρτυρίας, είπε: «Πιστεύω πως θα είναι μεγαλειώδης. Όλο και περισσότεροι Κολομβιανοί θα συνταχθούν γι' αυτήν τη δίκαιη υπόθεση, αφού ο πρόεδρος δε θέλει να καταλάβει ότι οι νόμοι του και η Συνθήκη Ελευθέρου Εμπορίου με τις Ηνωμένες Πολιτείες μάς πλήττουν άγρια». Ο Πνιακουέ εγγυήθηκε τον ειρηνικό χαρακτήρα της πορείας και προειδοποίησε τις αρχές να μην επιτεθούν στους διαδηλωτές. «Εάν μας προκαλέσουν είμαστε προετοιμασμένοι, είμαστε πολεμιστές».

Όμως και συνοδικά το λαϊκό κίνημα στην Κολομβία είναι σε κινητοποίηση μετά την πολύ πετυχημένη γενική απεργία στις 23 Οκτώβρη, που διοργάνωσε η Ενωτική Συνομοσπονδία Εργατών ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική και την κρατική τρομοκρατία που προεβεί το αντιδραστικό καθεστώς του Αλβάρο Ουρίμπε, απεργία επίσης αλληλεγγύης και συμπαράστασης στους ιθαγενείς και τους εργάτες στην κοπή του ζαχαροκάλαμου που συνεχίζουν την απεργία. Όλα αυτά είναι ενδείξεις ότι ο κολομβιανικός λαός βγαίνει μαζικά στον αγώνα, διεκδικώντας τα κοινωνικά και πολιτικά του δικαιώματα και την άμεση ανθρωπιστική ανταλλαγή αιχμαλώτων της εμφύλιας σύρραξης, ανταρτών και πολιτών, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την ειρήνη στη χώρα, με κοινωνική δικαιοσύνη και επίλυση των χρόνιων προβλημάτων των λαϊκών στρωμάτων.

Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Έκατομμύρια οι άστεγοι και οι άνεργοι στις ΗΠΑ

Δραματική είναι η αύξηση του αριθμού των άστεγων οικογενειών στις ΗΠΑ, που μαζικά συρρέουν σε καταφύγια αστέγων, στήνουν σκηνές σε μοτέλ ή μένουν σε φίλους και συγγενείς, ενώ σύμφωνα με τοπικές και κρατικές ομάδες υποστήριξης, οι άστεγοι αυξήθηκαν κατά 61% από τότε που ξεκίνησε η κρίση των κατασχέσεων το 2007. Άμεση δράση απαιτείται για να σταματήσουν οι κατασχέσεις δεκάδων χιλιάδων κατοικιών και να επαναστεγαστούν οι χιλιάδες οικογένειες, σημειώνουν οι οργανώσεις στήριξης.

Πάντως, σε μια στιγμή που ο δείκτης της ανεργίας είναι στο υψηλότερο σημείο των τελευταίων 14 χρόνων και αναμένονται νέες απολύσεις, και καθώς η Ένωση των Στεγαστικών Τραπεζών εκτιμά ότι περίπου 1,5 εκατομμύριο κατοικίες είναι στη διαδικασία κατάσχεσης, η τύχη των αστέγων, ανέργων κ.ά. διαφαίνεται μαύρη, καθώς ο νεοεκλεγείς πρόεδρος Μπάρακ Ομπάμα, την προεκλογική περίοδο, αρκέστηκε να μοιράσει υποσχέσεις για βοήθεια των οικογενειών της μεσαίας τάξης, και πολύ λίγα για όλους τους υπόλοιπους...

Ελεύθεροι πολιορκημένοι στη Γάζα

Παρά τα ευχολόγια για τη διαδικασία της Ανάπολης, οι Παλαιστίνιοι εξακολουθούν να υφίστανται την ισραηλινή κατοχή, ως «ελεύθεροι πολιορκημένοι» στη Γάζα και στις άλλες περιοχές ή στις φυλακές. Η πραγματικότητα πλέον είναι τόσο στυγνή και απάνθρωπη που δεν μπορεί τίποτε να την κρύψει. Αλλωστε, εδώ και καιρό η ισραηλινή πλευρά δεν προσπαθεί καν να δείξει «τυπική διπλωματική συμπεριφορά», ούτε ν' αναζητήσει άλλοθι, αποθρασυμένη από την αμέριστη ανοιχτή υποστήριξη που της παρέχει η Ουάσιγκτον αλλά και την πιο «καμουφλαρισμένη», εξίσου σταθερή, στήριξη της ΕΕ.

Αυτό ακριβώς συνέβη και κατά τη διάρκεια της πρόσφατης επίσκεψης αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην περιοχή. Παρά τις επισταμένες προσπάθειες τόσο της αντιπροσωπείας όσο και ισραηλινών ανθρωπιστικών οργανώσεων, οι ευρωβουλευτές, αν και παρέμειναν επί αρκετή ώρα, στο χώρο των φυλακών Hederim, δεν κατάφεραν να συναντηθούν ούτε με τους 41 Παλαιστίνιους συναδέλφους τους που έχουν συλληφθεί, σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα, και κρατούνται ακόμη. Ως πρόσχημα οι ισραηλινές αρχές προέβησαν το γεγονός ότι οι κρατούμενοι είναι «επικίνδυνοι για την ασφάλεια του Ισραήλ και των ευρωβουλευτών».

Προφανώς, το ίδιο ισχύει για τους

περίπου 11.000 Παλαιστίνιους κρατούμενους που βρίσκονται στις ισραηλινές φυλακές. Γυναίκες, άνδρες, αλλά και παιδιά (327 βρίσκονται ακόμη σε κελιά, 6.500 εκτιμάται ότι έχουν περάσει από αυτά από την έναρξη της δεύτερης Ιντιφάντα μέχρι σήμερα) που, στην πλειοψηφία τους, κρατούνται χωρίς να περάσουν από δίκη, με τη βοήθεια του μέτρου της «διοικητικής κράτησης»: της επαναλαμβανόμενης θμηνης κράτησης χωρίς απαγγελία κατηγορίας, χωρίς δίκη, χωρίς πρόσβαση σε δικηγόρο, χωρίς σχεδόν κανένα δικαίωμα επικοινωνίας με συγγενείς. Ολοι αυτοί είναι

«επικίνδυνοι για την ισραηλινή ασφάλεια».

Όπως και το 1,5 εκατομμύριο Παλαιστίνιοι που ζουν στη Λωρίδα της Γάζας σε απάνθρωπες πλέον συνθήκες, που χαρακτηρίζονται δραματικές και «πέραν κάθε φαντασίας» από αξιωματούχους, νυν και πρώην, του ΟΗΕ, που μιλούν για «ανθρωπιστική τραγωδία». Ενάμισι εκατομμύριο ψυχές, φυλακισμένες μέσα στην ίδια τους τη γη, αποκλεισμένες από εδάφους, αέρος και θάλασσας, με την ανεργία να φθάνει το 60%, με τις υπηρεσίες του ΟΗΕ να κάνουν αγώνα καθημερινά για να εισέλθουν

στην περιοχή φάρμακα, αλλά και τρόφιμα, καθώς από τη διανομή τροφίμων εξαρτάται η επιβίωση της πλειοψηφίας εξαιτίας του συνεχιζόμενου διεθνούς φονικού εμπάργκο.

Εξαιρετικά «επικίνδυνοι» επίσης, κατά τη λογική της ισραηλινής ηγεσίας, είναι και τα 2,5 εκατομμύρια Παλαιστίνιοι της Δυτικής Οχθης, που ζουν σε κατακερματισμένα εδάφη από τα εκατοντάδες σημεία ελέγχου και τους εποικισμούς, που διαρκώς αυξάνονται σε μέγεθος. Είναι «επικίνδυνοι», γι' αυτό καταστρέφονται διαρκώς οι καλλιέργειές τους, προσαρτάται η γη τους, παρεμποδίζονται οι πιο απλές μετακινήσεις τους, ακόμη και οι επισκέψεις σε γιατρούς και νοσοκομεία, ισοπεδώνεται κάθε οικονομική τους δραστηριότητα, εξευτελιζεται η στοιχειώδης αξιοπρέπεια τους στις ατελείωτες ουρές των ισραηλινών φυλακών και ουσιαστικά κλείνονται και αυτοί σε μια ακόμη φυλακή, με την ανέγερση του διαχωριστικού τείχους.

Αυτή είναι η πραγματικότητα των παλαιστινιακών εδαφών. Είναι η πραγματικότητα των περισσότερων από 5.000 νεκρών από την έναρξη της Ιντιφάντα το 2000, των δεκάδων χιλιάδων τραυματιών και αναπήρων, του τείχους, των εποικισμών, των εισβολών, των επιδρομών, του αποκλεισμού. Αυτή η πραγματικότητα υπήρχε πριν τη Σύνοδο της Ανάπολης και υπάρχει και σήμερα, μάλλον επιδεινούμενη, ένα χρόνο μετά.

Πόλεμος με λεία τον ορυκτό πλούτο του Κονγκό

Πόσο καιρό θέλει μια είδηση από την Κεντρική Αφρική να φθάσει στις τηλεοπτικές οθόνες των μεγάλων ειδησεογραφικών δικτύων; Περίπου... δύο μήνες! Τόσο χρειάστηκαν τα μεγάλα τηλεοπτικά δίκτυα «ενημέρωσης» για να αναδείξουν -έστω και για μερικά δευτερόλεπτα...- την περιπτώση της ανάφλεξης των συγκρούσεων στο ανατολικό τμήμα της ΛΔ Κονγκό. Για να μας δείξουν φευγαλέες εικόνες απ' το ανείπωτο δράμα των εκατοντάδων χιλιάδων Κονγκολέζων ανέστιων, που εγκαταλείπουν από τον περασμένο Αύγουστο τα σπίτια τους ή τις σκηνές τους πέριξ της πόλης Γκόμα (ανατολική επαρχία του Βόρειου Κίβου κοντά στα σύνορα με τη Ρουάντα και την Ουγκάντα)! Τι συνέβη;

Τον περασμένο Αύγουστο, μερικές χιλιάδες άνδρες του 40χρονου Κονγκολέζου πολέμαρχου Λοράν Νκούντα, όλοι τους καλά εκπαιδευμένοι και καλά εξοπλισμένοι (άραγε από τις «φιλεύσπλαχνες» κυβερνήσεις των ΗΠΑ και της Ρουάντα;) υπαναχώρησαν απ' τη συμφωνία που είχαν υπογράψει το Γενάρη με τη φιλοδυτική κυβέρνηση του Τζόζεφ Καμπίλα, ώστε να μην ξαναπολεμήσουν το στρατό. Ετσι, ξαναπήραν τα όπλα ενάντια στον

κακοπληρωμένο και ελάχιστα εκπαιδευμένο κογκολέζικο στρατό, με τη δικαιολογία ότι η κυβέρνηση Καμπίλα στάθηκε ανίκανη να προστατεύσει τη μειονότητα των Τούτσι (περίπου 3% στα ανατολικά της ΛΔ Κονγκό) απ' τις επιθέσεις Ρουαντέζων παραστρατιωτικών Χούτου, που έχουν εγκατασταθεί στην περιοχή από τη γενοκτονία του '94, αντλώντας εξουσία, όπλα και περιουσίες από το λαθρεμπόριο του κογκολέζικου ορυκτού πλούτου...

Ο Νκούντα εξήγησε γιατί τελικά πήρε τα όπλα και γιατί, ε-

νώ μπορούσε, δεν κατέλαβε την πόλη Γκόμα. Γιατί; Επειδή, όπως είπε ο ίδιος, ήθελε:

α) «Τερματισμό των συγκρούσεων» υπό (τους δικούς του...) όρους.

β) Να συζητήσει με την κυβέρνηση Καμπίλα τις «έντονες διαφωνίες» του για τη σύναψη συμφωνίας με την Κίνα, ύψους 9,5 δισ. δολαρίων, με στόχο την κατασκευή εκτενέστατου οδικού και σιδηροδρομικού δικτύου στην (άνευ οιασδήποτε υποδομής...) χώρα. Το αντάλλαγμα θα ήταν η ελεύθερη πρόσβαση στον τεράστιο ορυ-

κτό πλούτο της ΛΔ Κονγκό...

Αυτή η συμφωνία θα ένωσε τις απομονωμένες περιοχές της αχανούς χώρας με τους νότιους γείτονες και θα είχε αποτέλεσμα την «έξοδο» της ΛΔ Κονγκό στον Ατλαντικό Ωκεανό και τον «πολιτισμό»... Φαίνεται, όμως, ότι κάποιος δεν ήθελε με τίποτε, ούτε την κατασκευή κομβικών μεταφορικών δικτύων, ούτε τον τερματισμό της εκμετάλλευσης του κογκολέζικου ορυκτού πλούτου από δεκάδες παραστρατιωτικές οργανώσεις, που συνήθως πληρώνονται από δυτικούς βιομηχανικούς κολοσσούς προϊόντων υψηλής τεχνολογίας, για να διοχετεύσουν στην αγορά πολύτιμα μεταλλεύματα, όπως το κολτάνιο και το κοβάλτιο. Υλικά που χρησιμοποιούνται ευρύτατα από τις βιομηχανίες κατασκευής κινητών τηλεφώνων και φορητών υπολογιστών.

Να, λοιπόν, γιατί ξαναπήρε τα όπλα ο Νκούντα, ο οποίος κατηγορείται ανοιχτά από την κυβέρνηση της ΛΔ Κονγκό ότι εξοπλίζεται και υποστηρίζεται από την κυβέρνηση της γειτονικής Ρουάντας. Για να ακυρώσει στην πράξη μία σημαντική συμφωνία ανάμεσα στην κυβέρνηση Καμπίλα και την Κίνα, ώστε να συνεχιστεί το πλιάτσικο του τεράστιου ορυκτού πλούτου της περιοχής από σύγχρονους πα-

ράνομους χρυσοθήρες, παραστρατιωτικές, εγκληματικές οργανώσεις και άλλα κακοποιά στοιχεία... Γιατί εάν η Κίνα ξεκινούσε τα τεράστια έργα υποδομής στη ΛΔ Κονγκό, τότε σύντομα θα έκλεινε η στρόφιγγα πλουτισμού του Νκούντα και των ομοίων του... Καθώς αυτός, όπως και πολλοί άλλοι επιτήδριοι θα έχαναν τεράστια έσοδα από το λαθρεμπόριο διαμαντιών, χρυσού, χαλκού, κολτάνιου και κοβαλτίου.

Είναι χαρακτηριστική η έκθεση που δημοσιοποίησε ο ΟΗΕ το 2001 και που αποκάλυπτε πως η εκμετάλλευση και το λαθρεμπόριο κολτάνιου από το στρατό της Ρουάντας στο ανατολικό τμήμα της ΛΔ Κονγκό απέφερε, τότε, μέσα σε 18 μήνες, 250.000.000 δολάρια. Μόνο από το λαθρεμπόριο... κολτάνιου! Φανταστείτε τι γίνεται με το λαθρεμπόριο διαμαντιών, χαλκού, χρυσού, κλπ.

Με λίγα λόγια, όσο επικρατεί σύγχυση και αποσταθεροποίηση στο ανατολικό τμήμα της ΛΔ Κονγκό, τόσο κερδίζουν οι τοπικοί πολέμαρχοι, στρατοί γειτονικών χωρών, δυτικές βιομηχανίες υψηλής τεχνολογίας και βεβαίως οι κυβερνήσεις ΗΠΑ - ΕΕ, που επιδιώκουν τη συνέχιση νεοαποικιακών πολιτικών στην καρδιά της Αφρικής και όχι βεβαίως την ευημερία του κογκολέζικου λαού...

Η εκλογή του Ομπάμα και ο εξωραϊσμός του ιμπεριαλισμού

Η αφροαμερικανική καταγωγή και το... πάθος για «συναίνεση» του νέου Αμερικανού αξιοποιούνται από το κεφάλαιο για να χειραγωγήσουν τους λαούς

Ο γερουσιαστής του Ιλινόις και υποψήφιος των Δημοκρατικών Μπάρακ Ομπάμα, εκλέχτηκε 44ος Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, επικρατώντας με μεγάλη άνεση επί του αντιπάλου του Ρεπουμπλικανού Τζον Μακέν. Μαζική ήταν αυτή τη φορά η συμμετοχή στις εκλογές και από δεκάδες εκατομμύρια ψηφοφόρων που θέλησαν να εκφράσουν τη δυσαρέσκεια και καταδίκη τους στην πολιτική της κυβέρνησης Μπους. Ετσι, οι περισσότεροι, με πολλές αιτιατές, έστειλαν στο Λευκό Οίκο τον πρώτο Αφροαμερικανό πρόεδρο στην ιστορία των ΗΠΑ. Ο Ομπάμα σύμφωνα με τις αναλύσεις ψηφίστηκε από τους εκατομμύρια αποκλεισμένους, φτωχούς ανέργους, Αφροαμερικανούς, άλλους μετανάστες, τα θύματα δηλαδή της καπιταλιστικής κρίσης, αλλά και από τα μεσαία και ανώτερα εισοδηματικά στρώματα και την ελίτ. Αλλωστε αυτή η τελευταία τον... δημιούργησε.

Αναντίρρητα η εκλογή του Ομπάμα, είναι και «συμβολική», καθώς την αμερικανική κοινωνία στοιχειώνουν ακόμη, το «όνειρα» των δολοφονημένων Μάρτιν Λούθερ Κινγκ και Μάλκομ Χ. Ήταν η πλέον ενδεδειγμένη επιλογή για την άρχουσα τάξη των ΗΠΑ που θέλει με αυτό το κατάλληλο «εργαλείο» να εγκλωβίσει τις λαϊκές συνειδήσεις με προβολή ιδιαίτερα του ιδεολογηματος του «αμερικανικού ονείρου», για να συνεχίσει να δραματίζει πρωταγωνιστικό ρόλο με αξιώσεις σε έναν πλανήτη που ακόμη και η αναφορά στις Ηνωμένες Πολιτείες προκαλούσε αποστροφή. Την ίδια στιγμή οι ΗΠΑ εσωτερικά κλυδωνίζονται από μια πολύ σοβαρή οικονομική κρίση, και πρέπει να εμπεδωθεί στο λαό, ότι δήθεν με «συναίνεση» και «όλοι μαζί μπορούμε να την ξεπεράσουμε». Γι' αυτό όχι τυχαία ο υποψήφιος των Δημοκρατικών αγκαλιάστηκε από την απανταχού σοσιαλδημοκρατία και τις ομοιογενιστικές δυνάμεις.

Η νίκη Ομπάμα χρησιμοποιείται από τα διάφορα τραστ του κεφαλαίου και τη βιομηχανία της ενημέρωσης, που ελέγχουν επίσης οι κεφαλαιοκράτες σε όλο τον κόσμο, ως η «έλευση του Μεσσία»... Όμως πέρα από την αναμφισβήτητη ρητορική ικανότητα του Ομπάμα, τη «χαρισματική» προσωπικότητά του και τις

Ο Μπάρακ Ομπάμα συζητάει με μια ψηφοφόρο του. Το μαύρο χρώμα του νέου Αμερικανού προέδρου σίγουρα δεν αρκεί για να πείσει ότι πρώτο μέλημα του θα είναι η υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων έναντι των πιο ισχυρών τμημάτων της αμερικανικής ελίτ και των πολυεθνικών. Δεξιά: πρωτοσέλιδα εφημερίδων μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων

διακηρύξεις περί του ότι προτίθεται να «συνενώσει τον απλό άνθρωπο με τη Γουόλ Στριτ» και τους «πλούσιους με τους φτωχούς», αυτό στο οποίο είναι πραγματικά δεσμευμένος είναι η υπεράσπιση των συμφερόντων των πιο ισχυρών τμημάτων της αμερικανικής ελίτ και των πολυεθνικών.

Βέβαια, ο «Μεσσίας» δεν έρχεται μόνος του... Έχει και τους «ακολουθούς» του και ίσως αυτοί είναι πιο αποκαλυπτικοί ως προς το τι μέλλει γενέσθαι. Από την πρώτη στιγμή, ανώτατοι σύμβουλοι του Ομπάμα, που δεν κατονομάζονταν, επέμεναν να τονίζουν ότι η κυβέρνηση πρέπει να κινηθεί στο «κέντρο» και ότι θα πρέπει να υπάρξει «σύζευξη» με τους Ρεπουμπλικανούς.

Με άλλα λόγια, οι Δημοκρατικοί πρέπει να απαρνηθούν για «ρεαλιστικούς λόγους» -μία λέξη που είναι πολύ της μόδας και έχει σχεδόν αντικαταστήσει τις περιβόητες λέξεις «αλλαγή» και «ελπίδα» που χρησιμοποιούσαν για να αποσπάσουν την ψήφο των Αμερικανών- την «εντολή» του α-

μερικανικού λαού, που όχι μόνο εξέλεξε τον Ομπάμα, αλλά τους παρέδωσε και τον έλεγχο του Κογκρέσου. Ετσι, θα χαράξουν μία πολιτική που θα συνενώνει τα αντιδραστικά τμήματα και τη Γουόλ Στριτ, που κυριάρχησαν επί της θητείας Μπους στο πολιτικό κατεστημένο, και τα οποία καταδίκασαν οι Αμερικανοί με την ψήφο τους, με τη δημοκρατική ρητορεία...

Το επιτελείο μιλάει

Ο Λέον Πανέτα είναι ο άνθρωπος που έχει τεθεί επικεφαλής της «διαδικασίας μετάβασης». Πολιτικός που ξεκίνησε την καριέρα του υπηρετώντας την κυβέρνηση του Ρεπουμπλικανού Ρίτσαρντ Νίξον, μεταπήδησε στους Δημοκρατικούς, ήταν προσωπάρχης του Λευκού Οίκου επί προεδρίας Κλίντον και, τελευταία, μέλος της «επιτροπής Μπέικερ» για το Ιράκ. «Καλύτερα να πάρεις τις σκληρές αποφάσεις εξ αρχής, διότι, αν νομίζεις ότι μπορείς να καθυστερήσεις τις σκληρές αποφάσεις και να περάσεις, πατώντας στα ακροδά-

χτυλα, από το πλάι, έχεις μπλέξει. Πρέπει να πάρουμε τις αποφάσεις που εμπειρίζουν πόνο και θυσίες από την πρώτη στιγμή» δήλωσε ο Πανέτα στους «New York Times».

Προσωπάρχης του Λευκού Οίκου, ο Ραμ Εμάνιουελ, πρώην συνεργάτης του Μπιλ Κλίντον. Μετά την αποχώρησή του από την κυβέρνηση Κλίντον, ο Εμάνιουελ προσελήφθη στην επενδυτική τράπεζα «Dresdner Kleinwort Wasserstein», με έδρα το Σικάγο, και την τριετία 1999-2002 κέρδισε με τον ιδρώτα του προσώπου του το «ευτελές ποσό» των 18 εκατομμυρίων δολαρίων. Οπερ σημαίνει ότι οι διασυνδέσεις με τις επιχειρήσεις και τις πολυεθνικές είναι «στενές και χρήσιμες πολλαπλώς». Έχει κι άλλα προσόντα: Ο Εμάνιουελ είναι θερμός υποστηρικτής του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», της διεύρυνσης της αμερικανικής στρατιωτικής παρουσίας στο Αφγανιστάν, έπαιξε κεντρικό ρόλο στο να εξασφαλιστεί ότι η δημοκρατικά ελεγχόμενη Βουλή των Αντιπροσώπων δε θα άλ-

Θα φτιάξουν και... πτωχοκομεία!

Εάν στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής μοναδικό κριτήριο είναι η προώθηση των συμφερόντων του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, κάτι που δύσκολα μπορεί να αμφισβητηθεί, η διακυβέρνηση Ομπάμα ούτε όσον αφορά την εσωτερική πολιτική θα φέρει ουσιαστικές αλλαγές.

«Φέρτε την αλλαγή στην Ουάσινγκτον» δήλωνε συνεχώς ο Ομπάμα απευθυνόμενος στους ψηφοφόρους. Τι εννοούσε, λοιπόν; Όσον αφορά την εθνική ασφάλεια μάλλον οι Δημοκρατικοί είναι ακόμη πιο «ακράιοι» και από την κυβέρνηση Μπους, καθώς ζητούν περισσότερα κονδύλια για τους πιο κρίσιμους τομείς που σχετίζονται με την κρατική πολιτική εθνικής ασφάλειας και την επανεξέταση των πολιτικών, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες του 21ου αιώνα. Ως τις τρεις μεγαλύτερες απειλές κατά της ασφάλειας των ΗΠΑ, ο Ομπάμα καταγράφει τα πυρηνικά όπλα, τις βιολογικές επιθέσεις και τον «κυβερνοπόλεμο» κατά των ΗΠΑ. Μάλιστα έχει ταχθεί υπέρ της αύξησης του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων κατά περίπου 100.000 στρατιώτες και υπέρ της ενίσχυσης των ειδικών δυνάμεων, των μονάδων συλλογής πληροφοριών, όπως και της αναβάθμισης της εκπαίδευσής τους. Τάσσεται δε υπέρ μιας «πολυεπίπεδης κίνησης εκσυγχρονισμού» των μονάδων όλων των σωμάτων για την καλύτερη «αταπόκριση» στις «ανάγκες» του 21ου αιώνα.

Τέλος, για την οικονομία, αυτό που πραγματικά «καίει» τους Αμερικανούς, είναι ότι ο Ομπάμα έχει αναφανδόν στηριχτεί το σχέδιο «διάσωσης» του Πόλσον. Εξήγγειλε μείωση φόρων στις μεσαίες εισοδηματικά τάξεις (εργαζόμενοι και συνταξιούχοι) και ακόμα μεγαλύτερες περικοπές φόρων για όσους έχουν χαμηλά εισοδήματα ή είναι ανασφάλιστοι. Εξήγγειλε, επίσης, «περίθαλψη για όλους», όπως και υποχρεωτική ασφάλιση Υγείας για τα παιδιά, και επιχορηγήσεις που θα μειώσουν το κόστος για τις οικογένειες. Πώς θα τα κάνει αυτά; Με τη σύσταση ενός κρατικού φορέα που θα «παρακολουθεί» την αγορά και τις τιμές των υπηρεσιών ασφάλισης. Αυτή και αν είναι αλλαγή! Μάλλον πτωχοκομεία θέλει ο Ομπάμα. Επίσης οι διακηρύξεις του περί δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, νέες τεχνολογίες και «πράσινη οικονομία» επιχειρούν να θολώσουν τα νερά στα λαϊκά στρώματα ότι δήθεν θα κερδίσουν και αυτά, αν στηριχτούν οι κεφαλαιοκράτες. Μόνο που το «έργο» οι εργαζόμενοι στις ΗΠΑ και σε όλο τον κόσμο το έχουν ξαναδεί.

λαζε στο παραμικρό την πολιτική του Λευκού Οίκου όσον αφορά στη Μέση Ανατολή, ενώ το 2002 «αποσκήρτησε» από την υπόλοιπη ομάδα των Δημοκρατικών στο Κογκρέσο και, υποστηρίζοντας ανοιχτά τον πρόεδρο Μπους, τάχθηκε υπέρ του πολέμου εναντίον του Ιράκ. Ανερχόμενος στην τέταρτη ισχυρότερη θέση των Δημοκρατικών στη Βουλή των Αντιπροσώπων, ο Εμάνιουελ διαδραμάτισε ρόλο - κλειδί στην κύρωση του πακέτου 700 δισ. δολαρίων για τη διάσωση της Γουόλ Στριτ. Διατηρεί στενούς δεσμούς με το Ισραήλ. Είναι ο άνθρωπος - κλειδί για την επιλογή των υπουργών Οικονομικών και Αμυνας.

Για το υπουργείο Αμυνας, σύμφωνα με τις πληροφορίες, το επιτελείο Ομπάμα επιθυμεί την παραμονή του Ρό-

μπερτ Γκέιτς, «καθώς η χώρα βρίσκεται σε πόλεμο». Προφανώς επιδοκιμάζονται οι κινήσεις του Γκέιτς, όπως στην περίπτωση του Πακιστάν, όπου, κατά τους «New York Times», έχει υπάρξει μουσική συμφωνία με την κυβέρνηση του προέδρου Ασif Αλι Ζαρντάρι από την επίσκεψή του τον περασμένο Σεπτέμβριο στην Ουάσινγκτον, για «κοινό μέτωπο εναντίον των τρομοκρατών» παρά τις εξάλλες δημόσιες αντιδράσεις εκ μέρους τμήματος του πακιστανικού κατεστημένου. Η μουσική συμφωνία παρείχε νέους μηχανισμούς συνεργασίας για τις επιθέσεις με μη επανδρωμένα αεροσκάφη «Predator» και μία από κοινού εγκεκριμένη λίστα στόχων «υψηλής αξίας»...

X. M.